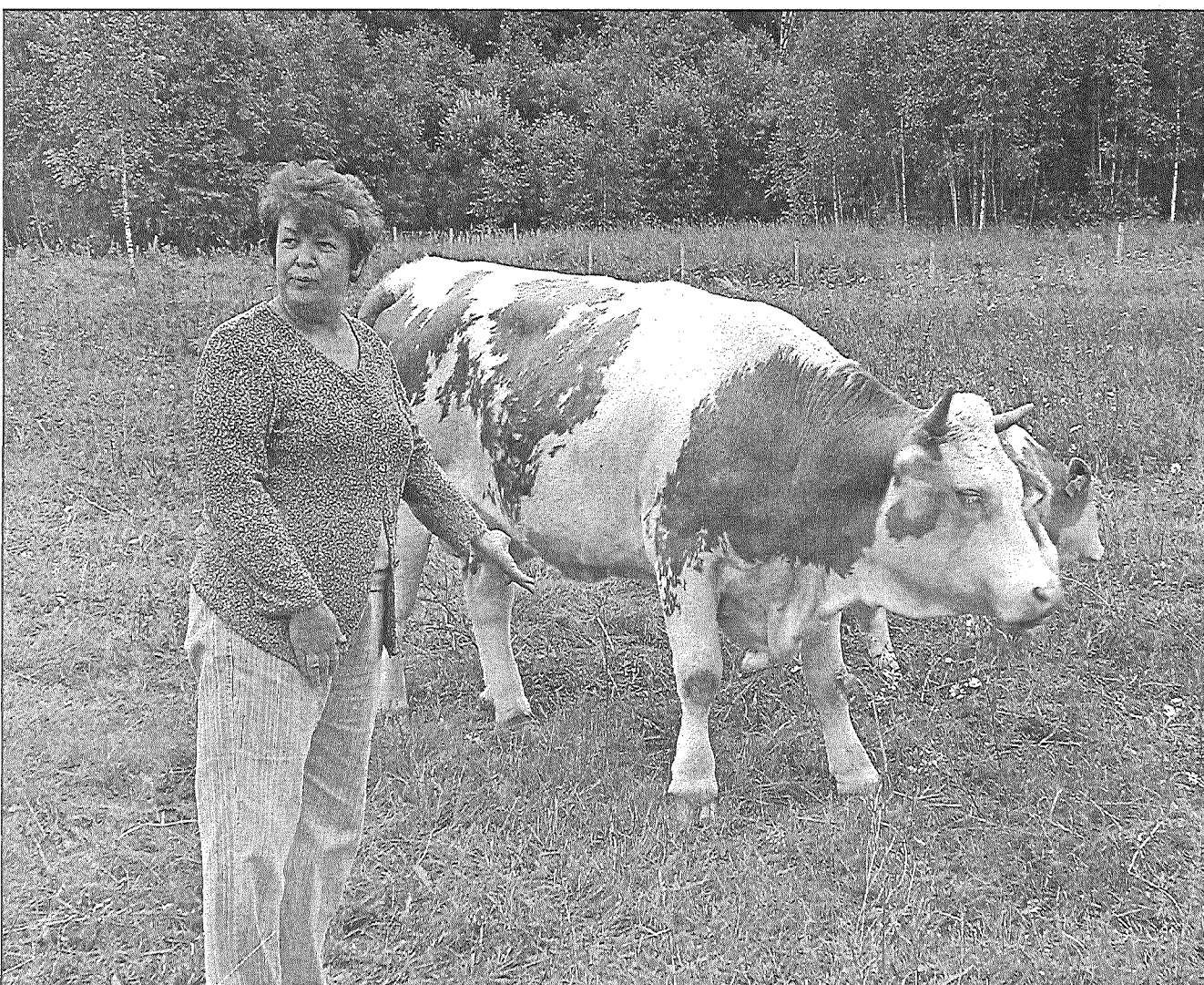

«Mēs gribam dzīvot sakoptā vidē»

● Kādreizējā rīdziniece Edite Ratniece (attēlā) pilsētnieces dzīvi nomainījusi pret laukiem, Preiļu novada Aizkalnes pagastā kopā ar dzīvesbiedru Viktoru iekopj zemi, tur lopus un vēro, kā pamazām pārveidojas un skaistāks kļūst viens stūrītis, ko tagad droši var saukt par mājām. Foto: P.Pastars

» Materiālu lasiet 4. lappusē.

Ministru prezidents ar ES ekonomikas un monetāro lietu komisāru Hoakinu Almunia pārrunāja Latvijas fiskālo politiku

LATVIJA. 12. jūlijā Ministru prezidents Aigars Kalvītis tikās ar Eiropas Savienības (ES) ekonomikas un monetāro lietu komisāru Hoakinu Almunia (*Joaquin Almunia*), kurš ieradīs Latvijā darba vizītē, informē Valsts kancelejas Komunikācijas departamenta konsultante Jana Vektēre.

Tikšanās laikā Ministru prezidents Aigars Kalvītis iepazīstināja ES ekonomikas un monetāro lietu komisāru Hoakinu Almunia ar Latvijas valdības pieņemto plānu un veiktajiem pasākumiem inflācijas samazināšanai. Ministru

prezidents apliecināja Latvijas apņemšanos pievienoties ES vienotajai valūtai laika posmā no 2010. vai 2013. gadā.

Valdības vadītājs pauda apņēmību īstenot stingrāku fiskālo politiku inflācijas samazināšanai un bezdeficīta vai pat pārpalikuma budžeta īstenošanai, tajā pat laikā nesamazinot Latvijas ekonomiskās izaugsmes tempu un līdzsvarojot darba algu pieaugumu ar darba ražīguma celšanos.

Ministru prezidents atzina, ka jau pašreiz ir vērojamas pozitīvas izmaiņas atsevišķu banku īstenotajā kreditēšanas politikā, tomēr pirmie rezultāti veiktajiem pasākumiem inflācijas mazināšanai

varētu parādīties šā gada beigās.

ES ekonomikas un monetāro lietu komisārs Hoakins Almunia atzinīgi novērtēja Latvijas straujo ekonomisko attīstību, uzsverot, ka šajā ziņā Latvija ir līdere ES.

Komisārs atzina, ka Latvijai aktīvāk jāizmanto fiskālās politikas instrumenti inflācijas un budžeta deficīta samazināšanai. Hoakins Almunia pauda gandarījumu par ciešo dialogu un sadarbību ar finanšu ministru Oskaru Spurdziņu konverģences programmas izpildē un izteica cerību, ka Latvija spēs veikt efektīvus pasākumus tās izpildē.

NENOKAVĒJIET!

Laikrakstu «Novadnieks» augustam un turpmākajiem mēnešiem Latvijas Pasta nodaļās var abonēt līdz 25. jūlijam, redakcijā un interneta mājas lapā www.novadnieks.lv abonementu var nokārtot līdz 20. jūlijam.

Elektronisko dokumentu pieņemšana Riebiņu novada domē

Saskaņā ar Elektronisko dokumentu likuma Pārejas noteikumu 1. punktu valsts un pašvaldību iestādēm jau no 2004. gada 1. janvāra ir pienākums pieņemt elektroniskos dokumentus no fiziskajām un juridiskajām personām.

Riebiņu novada dome nodrošina ar drošu elektronisku parakstu parakstītu elektronisko dokumentu saņemšanu, par elektronisko datu starpnesiju izmantojot Riebiņu novada mājas lapu.

Mājas lapas sadaļā E-dokumenti ir jāizpilda attiecīgā formā un jāpievieno ar drošu elektronisku parakstu parakstīts elektroniskais dokuments, kas glabājas uz sūtītāja datora.

Riebiņu novada domes atbildīgā amatpersona pārbauda paraksta piesaisti parakstītājam un to, vai ir iespējams saņemt elektronisko dokumentu izlasīt. Pēc pārbaudes dokumentu reģistrē un nosūta dokumenta iesniedzējam elektroniskā pasta paziņojumu par dokumenta saņemšanu uz norādīto elektroniskā pasta adresi.

Elektroniskie dokumenti izstrādājami un noformējami saskaņā ar Ministru kabineta 2005. gada 28. jūnija noteikumu nr. 473 «Elektronisko dokumentu izstrādāšanas, noformēšanas, glabāšanas un aprites kārtība valsts un pašvaldību iestādēs un kārtība, kādā notiek elektronisko dokumentu aprīte starp valsts un pašvaldību iestādēm vai starp šīm iestādēm un fiziskajām un juridiskajām personām» un Ministru kabineta 1996. gada 23. aprīļa noteikumu nr. 154 «Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas noteikumi» prasībām.

Riebiņu novada dome izskata iesniegto elektronisko dokumentu un nosūta atbildi saskaņā ar likumu «Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību institūcijās». Atbildi Riebiņu novada dome sniedz dokumenta iesniedzēja norādītajā veidā (rakstiski vai elektroniski) vai pēc savas izvēles, ja iesniedzējs atbildes sniegšanas veidu nav norādījis.

E-paraksts ir dati, kas radīti ar personai piederošu privāto (slepeno) kriptogrāfisko atslēgu (tās piederību personai apliecina uzticama sertifikācijas pakalpojumu sniedzēja (Latvijas Pasta) izsniegts kvalificēts sertifikāts) un pievienoti elektroniskajam dokumentam («Word» vai citu formātu elektroniskie faili). Lietojot e-parakstu, dokumentiem ir tāds pats juridiskais spēks kā ierastajiem dokumentiem, kas drukāti uz papīra.

Ā.Elsts,
Riebiņu novada domes
izpilddirektors

NACIONĀLĀS ZIŅAS

Vaira Viķe-Freiberga vieš skaidrību par saviem nākotnes plāniem

Vaira Viķe-Freiberga Rīgas pils atslēgas ir nodevusi Valda Zatlera rīcībā un politikas skatuvī atstāja. Līdz šim bijusi prezidente izvairīgi runājusi par iespēju reiz atgriezties lielajā politikā. Taču šī nedēļa beidzot ieviesa lielāku skaidrību. Bijusi prezidente norādīja, ka vēlas sadarboties ar Stratēģiskās analīzes komisiju. Tagadējais prezidents un valdība Vairas Viķes-Freibergas aktīvu darbību pilnībā atbalstot. Lai turpinātu popularizēt Latviju, Vaira Viķe-Freiberga nopietni apsver dalību starptautiskos forumos. Viņasprāt, sadarbība būtu visauglīgākā, līdzdarbojoties Rīgas pils paspārnē dibinātajā Stratēģiskās analīzes komisijā. Vaira Viķe-Freiberga: «Neesmu gatava darboties kā regulārs loceklis komisijā, bet sadarbībai ar viņiem esmu gatava un būt par goda locekli, labprāt to darītu.» Komisiju vada politoloģe Zāneta Ozoliņa. Pateicoties Vairas Viķes-Freibergas atzīstamībai gan starptautiskajā politikā, gan akadēmiskajā vidē, komisija un Latvija būtu ieguvēji no bijušās prezidentes līdzdalības. Valdis Zatlers pilnībā atbalsta bijušo prezidentu aktīvu līdzdarbošanos un uzskata, ka Latvija Baltijas valstu vidū atrodas privilēģētā situācijā. Premjers Aigars Kalvītis piekristoši māj ar galvu. Viņa valdība esot gatava maksāt par Vairas Viķes-Freibergas darbošanos.

Veldre: nākamajos trīs gados jāievieš vispārējās obligātās veselības apdrošināšanas sistēma

Nākamajos trīs gados Latvijā vajadzētu ieviest vispārējās obligātās veselības apdrošināšanas sistēmu, šādu viedokli pauda veselības ministrs Vinets Veldre, ziņo LETA.

«Sistēmai jābūt līdzīgai kā ar obligāto automašīnu apdrošināšanu. Svarīgi sistēmu izveidot tādu, lai apdrošinātājs nemaksātu par to pašu, par ko jau ir samaksājis valsts,» sacīja ministrs. Lai ieviestu obligātu veselības apdrošināšanu, nepieciešams veikt attiecīgas izmaiņas likumdošanā. Ministram jau ir bijušas tikšanās ar apdrošinātājiem un apspriesti vairāki ar šo jautājumu saistīti aspekti. Kā ziņots, ideja Latvijā ieviest obligāto veselības apdrošināšanu laiku pa laikam tiek aktualizēta jau vairākus gadus, taču reālas pārmaiņas līdz šim nav notikušas.

Ieslodzījuma vietās atrodas 37 uz mūžu notiesātie

Šā gada sākumā Latvijas cietumos sodu izcietā 37 notiesātie, kuriem tiesa bija piespriedusi mūža ieslodzījumu, ziņo LETA. Uz mūžu notiesātie veidoja 0,8% no ieslodzīto kopskaita, un viena no viņiem bija sieviete. 45% notiesāto sodu izcietā pirmo reizi, bet par sevišķi smagiem noziegumiem cietumos atrodas 22,6% notiesāto. Ar nevalstisko organizāciju finansiālo atbalstu desmit cietumos pērn tika realizētas 17 sociālās rehabilitācijas programmas, kurās bija iesaistīti 650 ieslodzītie. Ieslodzījuma vietās pērn strādāja 14 psihologi, kuri veica psihodiagnostiku 1142 ieslodzītajiem. 2007. gada 1. janvārī ieslodzījuma vietās atradās 6548 ieslodzītie, no kuriem 1710 bija apcietinātie un 4838 — notiesātie. Ziņas sagatavoja T.Elste

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.

Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.

Izdevējs — SIA «NOVADNIEKS REDAKCIJA».

Redakcijas adrese: Brīvības ielā 14, Priekš, LV-5301.

Elektroniskais pasts: novadnieks@axel.lv

Tālr. 53-07056, mob. tel. 29410288 (redaktorei),

53-07057 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana),

53-07058, 53-07059 (žurnālistiem). Fakss 53-07057.

Par sludinājumu saturu atbild to iesniedzējs.

Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

Pārpublicējot atsauce uz «Novadnieku» obligāta.

Laikraksts iespiests SIA «Latgales drukā» Rēzeknē.

Mājas lapa internetā: www.novadnieks.lv

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī

(otrdien, piektdien).

INFORMĀCIJA

«Unce labas slavas sver
vairāk kā mārciņa pērļu.»

M.Servantess

Līvānieši un viesi priecājās pilsētas svētkos

Aizvadītajā nedēļas nogalē Līvānos kūšāja dzīvība, — liels un mazs, jauns un vecs — visi priecājās pilsētas svētkos, ko organizēja Līvānu novada dome un Līvānu kultūras centrs. Kā informēja pašvaldības sabiedrisko attiecību speciāliste Ginta Kraukle, svētkus pirmie ieskandināja Līvānu Goda sportisti, kas tika sumināti un apbalvoti īpaši viņiem organizētā Goda sportistu salidojumā.

Tā laikā tapa aicinājums Līvānu novada sabiedrībai un vadībai, mudinot vairot un atbalstīt veselīgu dzīvesveidu un sportiskas aktivitātes. Salidojuma laikā sportisti parakstīja aicinājumu veidot Slavas aleju Līvānos, kur savas simboliskas pēdas atstātu ne tikai izcilākie sportisti, bet arī izcilākie kultūras, izglītības, mākslas un sabiedriskie darbinieki — līvānieši.

Piektdienas vakarā Tradīciju laukumā pulcējās kapelas no Ukmerģes Lietuvā, Baltinavas un Līvāniem. Mājiniekus pārstāvēja kultūras centra kapela un kapela «Jūlijs», kas šogad svinēja savu 20 gadu jubileju. Šim notikumam par godu kapelas vadītāju Jūliju Stikutu sveica Līvānu novada domes priekšsēdētājs Andris Vaivods, dāvanā no pašvaldības pasniežot 150 latu jaunus dziesmas ierakstam.

Līvāniešus gaidīja arī pārsteigums — savu debiju pilsētas svētkos piedzīvoja Līvānu novada domes darbinieku priekšnesums — divas dejas, ko administrācijas darbinieki bija iestudējuši sadarbībā ar populāro deju horeogrāfu Agri Daņiļeviču un vietējo deju pedagogu, deju kolektīva «Silava» vadītāju Andreju Usāru. Darba procesā un treniņos nācās krietni pasvīst visiem 18 dejotājiem, taču rezultāts iepriecināja gan dejotājus, gan skatītājus. Tradicionāli tika baudīta arī zivju zupa, bet vakara balli spēlēja līvānieši — grupa «Jancis».

Sestdienas rīts sākās ar pašu mazāko Līvānu novada iedzīvotāju godināšanu. Šis bija viens no emocionāli skaistākajiem brīžiem, kad pasākuma norises vietā Daugavas krastā vienkopus pulcējās vairāk kā sešdesmit ģimeņu ar bērnu ratiņiem. Katra ģimene saņēma apsveikumus. Kā atzina novada mērs Andris Vaivods, neaprakstāms bija brīdis, kad tika sveikti visi četri dvīņu pāri, kas dzimuši Līvānu novadā

● Līvānu iedzīvotāji un viesi aizvadītajās brīvdienās piedalījās pilsētas svētkos.

laika posmā kopš aizvadītās vasaras.

Iedzīvotāju interesi piesaistīja tradicionālais ziedu vilnis, ko šogad darināja floristi Zanna Vilcāne, Zinaida Koročkina, Silva Rinkus, Antra Voino, Lelde Voino, Daina Lazdāne, Ilga Lazdāne, Jana Kleina, Ilze Ancāne, Dana Rinkus, Juris Upenieks, Ivita Bogdanoviča, Solvita Čirule, Lilita Peiseniece. Idejas ģenerēja salona «Puķuzirnis» īpašniece, floriste Zane Praņevska. Savukārt ziedi, no kuriem tapa ziedu laivas uz statīviem Daugavas krastā, auguši līvāniešu dārzos. Tos akcijas «Dāvini ziedus savai pilsētai!» laikā uz amatniecības centru atnesa vairāk kā 60 līvānieši. Floristi strādāja jau kopš piektdienas rīta, kārtējot ziedus pa krāsām ziedu laivās. Svētku vakarā, kad pār pilsētu nolaidās krēsla, ziedu laivās tika aizdegas peldošas sveces, ko apbrīnot ieradās daudzi līvānieši.

Ar mākslas un amatniecības centra kolektīva, īpaši Silvas Podnieces un Ernesta Rūsiņa gādību Daugavā pie amatniecības centra šovasar tapa laipa un skatu laukums uz pontoniem. Laipa ir pārvietojama, un rudenī tā tiks demontēta, lai atkal uzstādītu pēc pavasara palīem — vasaras sezonai. Šo objektu, klātesot pilsētniekiem un viesiem, atklāja sestdienas pēcpusdienā.

Simbolisku ziedu laivu ar laba vēlējumu Līvānu pilsētai no skatu laukuma Daugavā palaida domes priekšsēdētājs Andris Vaivods un

mākslas un amatniecības centra vadītāja Ilze Griezāne.

Ziedu laiva nekur tālu no dzimtas pilsētas peldēt negribēja un «noenkurojās» iepretim centram. Arī pārējiem bija iespēja palaist Daugavā savu cerību kuģīti, ko speciāli pilsētas svētkiem no krāsainiem papīriem izlocīja bērnu un jauniešu centra audzēkņi.

Skatu laukums un laipa Daugavā tapusi, pateicoties Līvānu uzņēmēju atbalstam, kas ziedoja materiālus objekta tapšanai.

Svētku pasākumos piedalījās arī Līvānu pašdarbības kolektīvi: deju kolektīvi «Rūžņas», «Dubnava», «Daugavieši», «Silava», vokālā studija «Spurgaliņas» un citi.

Vakara pasākumi pulcēja vislielāko skatītāju skaitu. Ar vētrainiem aplausiem tika sagaidīti un pavadīti Nacionālā teātra aktieri, kas īpaši līvānieši bija sagatavojuši latgaleņu dziesmu popūriju. Svētku kulminācija bija leģendārās grupas «Pērkonis» uzstāšanās ar līvānieti Juri Kulakovu priekšgalā. Kulminācija visam bija grandioza ugunošana «Pērkonis» mūzikas pavadībā.

Juris Kulakovs izpelnījās nedalītu publikas mīlestību, taču visdedzīgākie viņa atbalstītāji bija mākslinieka klasesbiedri no 1976. gada Līvānu vidusskolas izlaiduma, kas pilsētas svētku laikā tikās klases salidojumā.

Līvānu pilsētas svētki ar katru gadu iemanto arvien lielāku popularitāti ne tikai savējo vidū, bet arī plašākā

publikā. Jūlija otrajā sestdienā Līvānos atkal atgriezās pilsētas ceļos izkaisītie līvānieši. Vairākas klases pulcējās salidojumos, atceroties izlaidumu pat no piecdesmitajiem gadiem. Divi pāri pilsētas svētku dienā reģistrēja laulību Līvānu dzimtsarakstu nodaļā, bet pilsētā bija manāmas vēl vairākas jaunlaulāto svītas.

Līvānus svētkos apmeklēja arī sadraudzības pilsētu delegācijas no Ukmerģes Lietuvā un no Igaunijas galvaspilsētas Tallinas. Pašvaldības darbinieki visas svētku dienas strādāja, lai nodrošinātu svētku norisi un uzņemtu ne tikai ārvalstu delegācijas, bet arī Krievijas Federācijas ģenerālkonsulu Daugavpili Nikolaju Viļņajevu, kurš līvāniešus sveica piektdienas vakarā Tradīciju laukumā.

Pašvaldības vadība pēc svētkiem atzina, ka ir gandarīta par līvāniešu svētku prieku un pozitīvo attieksmi. Svētku laikā iztika bez nopietniem incidentiem, pasākumu vietās līdz pat ritam valdīja priecīga un labvēlīga gaisotne. Savu uzdevumu augstumos bija arī operatīvie dienesti — visu pasākumu laiku dežūrēja mediķi, bija nodrošināta policijas klātbūtne.

Lai arī svētki ilga līdz pat ritam, jau ap 9.00 pasākumu vietas bija sakoptas un tīras no atkritumiem. Sos darbus nodrošināja SIA «Līvānu dzīvokļu un komunālā saimniecība» Labiekārtošanas iecirkņa darbinieki.

OTRDIENAS INTERVIJA

Ejot gadiem, cilvēki mainās. Mainās ne tikai ārēji, bet arī iekšēji – ar pavisam savādākiem uzskatiem un pārliecību par apkārt notiekošo. Reizēm, kad uznāk sevis urdīšanas kāre, nespējam vien nobrinīties, pa kuru laiku esam kļuvuši citādi. Iespējams, kāds no bijušajiem skolas biedriem vai draugiem Preiļos, satiekot ANITU RASIŅU, Hipotēku bankas korporatīvo attiecību daļas vadītāju, brīnīsies par pārmaiņām, cits pārliecināti apgalvos, ka viņa ir tā pati jautrā un kustīgā meitene, kas agrāk. Vārdu sakot, viss notiek tā, kā mēs sevi un līdzcīlvēkus vēlamies redzēt – tagadējos vai tos, no bērnības zemes fotoalbuma.

● Divgadīgā Anita, sabiedriska būtne būdama, piedalījās arī 1. maija demonstrācijā. Foto no A.Rasiņas albuma.

3.

Kamēr citi strādāja jeb saruna Hipotēku bankas talkas laikā

— Man Rīgas dzīvokļa virtuvē pie sienas ir sava veida foto galerija. Tie ir attēli no dažādiem braucieniem, tikšanās reizēm, draugu sejas, notikumi. Jautāsi, kāpēc virtuvē? Virtuve ir tā vieta, kur mēs mazliet piespiedu kārtā uzturamies pietiekami ilgu laiku. Kad tu, cilvēks, tur ieej un tev pretī raugās smaidošas sejas, ir patīkami atcerēties, o, tas taču bija toreiz... vai atceries... Pēkšņi tev atnāst prātā, ka tu šim cilvēkam jau tik sen neesi zvanijis, tad ņem rokā telefonu un zvani.

Ziniet, šīs bildes pie sienas man *baigi* palīdz. Saaicinu reizēm fotogrāfiju varoņus pie sevis. Parasti tas ir 17. novembrī. Notiek oficiāla galerijas atklāšana, kad skatāmies bildes, pārrunājam, kas ar katru no mums šajā laikā noticis. Atnāk pat cilvēki, ar kuriem gada laikā būts kopā varbūt tikai vienu reizi, jo nav jau kad. Rodas kopības izjūta.

Jau trīs gadus tā pulcējamies. Dzīvoklis gan nav liels, bet sanāk ap 20 – 30 cilvēki. Visiem vietas pietiek, jo sadalāmies, tā teikt, interešu grupās. Vēlāk sākas obligātais karaoke, kas kaimeiņiem droši vien ne visai labi patiek. Bet, tā kā nākamā diena ir valsts svētki un brīvdiena, viņi mums piedod.

— **Tā ir jauka tradīcija. Ceru, ka ne vienīgā.**

— Protams, ka ir arī citas. Viena no jaukākajām – Jāņus svinēt Krāslavā, Aulejas pagasta viesu mājā Sidaros. Šo vietu uzgājām pilnīgi nejauši un tūdaļ saimniecīci arī paziņojām, ka svinēsim tē Jāņus 100 gadus no vietas. Šovasar bija trešā reize, tā ka 97 reizes mājiniem vēl nāksies mūs paciest. Ir Lieldienu tradīcija braukt slēpot. Agrāk braucām uz Somiju, bet tad atklājām Austrijas kalnus un sapratām, ka tur ir labāk un lētāk atpūsties. Un Austrijā var justies mazliet tuvāk pavasarim.

Patiesībā slēpot es braucu trīs reizes gadā, vienmēr ziemā, jo vasarā atvaļinājumu darba specifika dēļ nevaru dabūt.

— **Vai Hipotēku banka vainīga, ka vasarā ir jāstrādā un tradicionālās talkas jāriko, kamēr citi atpūšas?**

— Cilvēks pats izvēlas, ko darīt. Var jau saplānot darbus tā, lai vasaru nezaudētu. Bet man visas pilsētas, kur banka vasarā rīko talkas, ir vienlīdz svarīgas un nozīmīgas. Iedomājieties, ka es kādam teikšu – ziniet, pie jums pasākuma nebūs, jo es mazliet atpūtišos. Es tā nevaru.

Mani pilnīgi apmierina tas, ka es slēpoju ziemā. Pirms Ziemassvētkiem Austrijā ir jauki. Ejam uz mazajiem pirmssvētku tirdziņiem, baudām tiroliešu dziesmas, iepērkamies, priedzamies. Esam izvēlējušies maztiņu ciematīņu, kur ikreiz braucam. Tur nav citu valstu tūristu, tikai mēs, mazliet itāļu, daži vācieši. Tāpēc ar vietējiem iedzīvotājiem izveidojušās

brīnišķīgas attiecības. Pie tam vienmēr apmetamies pie viena un tā paša saimnieka, esam gandrīz kā ģimene.

— **Vai lielas ļaužu masas neiet pie dūšas?**

— Neiet gan, īpaši brīvdienās, kad negribas plašu kompāniju. Reizēm man prasa, kāpēc es esmu izvēlējusies kā vienu no atpūtas veidiem golfu, kas būtībā ir kompānijas spēle. Man patīk tas, ka laukumā esmu tikai es. Es viena pati... Man neviens nevar pateikt – dari to ātrāk, dari lēnāk, un kāpēc tu vispār esi tik skumīga... Ziniet, tā ir mana dzīve. Arī golfa laukumā, kur pavadu četras piecas stundas.

Ikdienā man šīs vienaibūšanas ļoti pietrūkst, jo darbā nepārtraukti jākomunicē ar cilvēkiem – gan pazīstamiem, gan pavisam svešiem. Un nekad nedrīkst būt sadrūmušai. Tāpēc atpūtas laikā es uzdrīkstos būt tāda, kāda patiesībā esmu.

— **No filmās redzētā varētu secināt, ka golfs ir augstāko aprindu spēle.**

— Nu nav tā. Patiesībā golfs, kas nav lēts sporta veids (tomēr teniss ir dārgāks), manuprāt ir ar vienu milzīgu plusu. Tā ir iespēja vienmēr spēlēt sakoptā vidē, kas ir ļoti patīkami. Viss ir perfekts un skaists. Tā ir daba. Golfa laukumā viss ir pa istam – tur pa istam smaržo, tur pa istam ir zilīte un pa istam pūš vējš. Ja list, tad list, un tev nav, kur noslēpties. Golfs nav elitārs sporta veids, vienīgi ļoti žēl, ka Latvija vēl ir maz golfa laukumu, bet mūsu cilvēku ienākumi nedaudz par maziem, lai šo spēli uztvertu kā ikdienu. Pēdējā laikā laukumu kļūst vairāk, tā cilvēki sakopj vidi.

Es divus gadus gāju savam draugam par kediju (kedijs ir tas, kas golfa spēlētājam nes somas). Pamēģināju pati, man nesanāca. Likās, ka esmu galīgi tizla, ka nevaru trāpīt pa bumbiņu. Tā staigāju un staigāju līdz, kamēr neizturēju. Tā gribējās spēlēt... Lai spēlētu labi, man vēl daudz daudz jātrenējas. Bet man tā ir aktīvā atpūta. Kāds var ar baudi zvilnēt jūras krastā, bet es – golfa laukumā. Starp citu, spēles laikā diezgan daudz kilometri jānokāto, arī jādāmā, ir sava veida taktika jāpielieto.

— **Cik saprotu, esi aktīvās atpūtas piekritēja.**

— Jā, jo man patiek vēl arī maksāšana. Jānos, kad bija brīvās dieniņas iekrājušās, maksājerēju. Bet tas nav bieži. Reizēm, tas ir, vienu sestdienu gadā, mēģinām ar laivām pa kādu upi izbraukt. Tā sanāk, ka visas brīvdienas saplānotas jau līdz 22. septembrim.

— **Vai tas ir gluži labi, ka nav pilnīgi brīvu dieniņu? Vai tiešām reizēm negribas nedarīt neko?**

— Gribas! Pa laiku rodas sajūta, ka māja ir noskumusi bez manis. Bet tad, ja esmu arī paliku-

● **Ir svarīgi nodzīvot nolikto laiku uz zemes tā, lai, pavelkot svītru zem darbu saraksta, labo darbu būtu vairāk nekā sliktu. Par to Anita Rasiņa ir stingri pārliecināta. Atslodzi no ikdienas viņa rod, kopā ar draugu Agri spēlējot golfu.** Foto no A.Rasiņas albuma.

si mājās, ap vienpadsmitiem vai divpadsmitiem dienā es jau sāku trīties – tā kā kaut kur jāskrien, tā kā kaut kur vajadzētu doties.

Redz, ar to skriešanu ir tā. Ja tu dari to, kas tev patiek, tad nejutī nogurumu. Gandarījums ir lielāks nekā pūles. Var gan padomāt – drēbju kalni mājās negludināti. Bet vai tas ir noteicošais? Upurēt tam brīvu dienu netaisos. Galu galā, lai būtu mazāk nekārtības, vajag kārtīgāk dzīvot. Māja domāta man, nevis es mājai.

Mēs ar kolēģiem runājam, ka mums ir ārkārtīgi paveicies ar darbu, kuru strādājam. Ir unikāla iespēja būt tik daudzās vietās. Katrs pagasts un pilsēta ir vienreizēja. Tas ir tāpat kā nav divu vienādu cilvēku. Arī mūsu rīkotās talkas katra ir savādāka. Mēs ikreiz izbraucam no Rīgas kā uz Lielo Nezināmo, jo paši maz ko spējam ietekmēt. Mēs nevaram ietekmēt laika apstākļus, mēs nevaram ietekmēt to, vai cilvēki būs sanākuši.

— **Visi rajoni, visa Latvija talkojot izbraukāta. Kādu vietu tajā visā un tavā sirdi joprojām ieņem Preiļi?**

— Protams, ka ieņem, jo Preiļos taču ir mana mamma, mans tētis. Es neuzdrošinos apgalvot, ka Preiļi ir visskaistākā pilsēta pasaulē, bet miļākā – noteikti. Skaistums? Kā to vispār var pateikt un izvērtēt... Man nepatīk, ja saka, piemēram, «skaists cilvēks». Skaists cilvēks būtībā ir sajūtas, emocijas, garīgums. Tāpēc cilvēks var būt vai nu miļš, vai vienaldzīgs. Lūk, tā.

— **Cik gadus tu esi projam**

no Preiļiem un kā tas viss toreiz bija?

— Kā pabeidzu vidusskolu un aizbraucu, tā arī esmu projam no mājām. 1983. gadā absolēju Preiļu 1. vidusskolu. Oi, vispār interesanti to visu atcerēties.

Man laikam bija gadi četri, kad es pirmo reizi uzķāpu uz skatuves. Bērnodrāzā trīs meitenes dziedājām «Mēs bijām trīs māsiņas», braucām pa kultūras namiem, pa kolhoziem uzstāties. Likāmies sev dziļi labas dziedātājas. Vēl Preiļos tolaik bija burvīga skolotāja, kas vadīja dramatisko kolektīvu, — Marija Jumāre. Es biju viņas audzēkne no paša sākuma līdz bridim, kad beidzu vidusskolu. Sapoņoju būt aktrise. Tajā gadā, kad beidzu vidusskolu, Konservatorijā uzņemšanas nebija. Es aizgāju uz Rīgas kultūras un izglītības darbinieku tehnikumu. Skolotāja man teica, nu neej uz aktieriem, tev būs grūti, tev visu laiku būs jāpūlas, sevi jāpieņēra. Es, protams, to pamēģināju, bet jau pēc tehnikuma. Toreiz īpaši nesaspringu, jo bija citas prioritātes, gribējās vienkārši dzīvot un dzīvot.

Tad Latvija komplektēja grupu, un 30 cilvēki aizbraucām, lai stātos Ļeņingradas Kultūras institūtā. Uzņēma 15, beidzām astoņi. 1992. gadā bija izlaidums. Esmu mākslas zinātņu maģistrs, man ir arī UNESCO sertifikāts, kas man ļauj strādāt jebkurā valstī. Mana profesija ir masu pasākumu režisore.

Pēterburgas studijas beidzu tieši tajā laikā, kad Latvija atguva savu neatkarību. Tolaik ārkārtīgi

šķībi skatījās uz visiem, kas izglītību bija ieguvuši Krievijā, kaut gan šis institūts joprojām ir viena no spēcīgākajām mākslas skolām pasaulē. Divus gadus Latvijā nevarēju dabūt darbu! Ja teicu, ka esmu beigusi Rīgas kultūras un izglītības darbinieku tehnikumu, viss bija labi, tikko pieminēju Ļeņingradu – nekā. Bet man bija pavisam citas prasības. Biju iemācījusies paskatīties uz dzīves norisēm savādāk, it kā no attālu. Es iemācījos apzināties, ka mums ir unikālas vērtības, fantastiski bagātas tradīcijas. No Latvijas kopējā iedzīvotāju skaita ir tik daudz stipru gara cilvēku, bagātu personību, ka te uz vietas nemaz neapzināties. No malas tu esi spiests to visu saskatīt.

Kad Rīgā darbu nedabūju, strādāju vienā zemnieku saimniecībā par reklāmas speciālisti. Tad aizgāju uz reklāmas aģentūru par māksliniecisko direktori. Darbs bija mežonīgi grūts, vismaz 16 stundas diennakti. Privātā uzņēmumā no tevis izspiež visu.

Pirms astoņiem gadiem izlasīju avīzē sludinājumu, ka vajadzīgs reklāmas speciālists Hipotēku bankā. Tā nokļuvu šajā darba vietā. Tagad gan esmu korporatīvo attiecību daļas vadītāja. Man ļoti patiek darbs, ko es daru. Tas cilvēkam noteikti ir pats svarīgākais – tāpat kā mīlestība.

Pēterburgā tiek plānots kursabiedru salidojums. Varētu jau nebraukt, vizas, biļetes. Bet tad padomāju, ka mēs kaut kur dodamies pēc emocijām nevis kaut kā konkrēta. Pēterburgā man pagājuši pieci ļoti garīgi piesātināti gadi, tāpēc ik pēc laika man tur vajag nokļūt, vismaz to gaisu paelpot.

— **Kas tev vēl palicis nesasniegts?**

— Ļoti daudz, bet uz to jāskatās filozofiski. Mēģinu pieņemt to, kas ir tagad un tūlīt, nebūvēt lielus sapņus par rītdienu un to, ko es darišu pēc gada. Esmu redzējusi, kā mokās cilvēki, kuri ļoti gribējuši ko sasniegt, bet tas nav izdevies. Viņi paliek rūgti, šie cilvēki nēsā sevi neapmierinātību, vaino apkārtējos. Tāpēc es gribu vienīgi, lai mammai un papam ir laba veselība, lai viss ir kārtībā manai mātai un viņas ģimenei, lai man pašai ir darbs un veselība.

No katra cilvēka un notikuma mēs daudz ko iemācāmies. Esmu redzējusi, kā ir tad, ja cilvēks nokavē pateikt savai mātei, ka mil viņu. Ar to sapratu, ka jau šodien ir jāsaka, ka mēs mīlam savus vecākus, savus bērnus, draugus. Mums jau šodien jābūt labiem! Un vēl – nevajag klusēt. Ja kaut ko gribam, tad vajag pateikt savas vēlmes, nevis klusēt un vērt in-trigas. Un vairāk jādomā labas domas. Labu domāt taču ir daudz vieglāk nekā domāt sliktu. Bet labu darīt, tas ir miljons reižu vieglāk nekā sliktu.

L.Kirillova

«Mēs gribam dzīvot sakoptā vidē»

Sākums 1. lappusē.

Braucot no Aizkalnes Pelēču virzienā, kreisajā pusē manāma norāde — «Jegoriški». Patiesībā no šīs sādžas tik vien palicis kā ēku pamati un šur tur pamanāmas ābeles apsūnojušiem stumbriem. Aiz vairākiem likumiem jau manāmas kādas sakoptas mājas ar līdzenu zālienu, puķu dobēm un košumaugiem, kuru vidū izceļas dažādu nokrāsu un formu skujeņi.

Tur arī mūsu brauciena mērķis — Preiļu novada Aizkalnes pagasta zemnieku saimniecība «Korns», kur saimnieko EDĪTE un VIKTORS RATNIEKI. Bijušie rīdzinieki, bet patiesībā no laukiem un tepat no Latgales nākuši.

Tas grūtais HESa laiks

Pirms gadiem astoņiem šajā pusē jau būtu. Toreiz, nolaižoties dziļajā Jašas upītes gravā, laipojām pāri un brīnījāmies par no koku saauguma atbrīvotajiem krastiem — kāds *trakais* te esot izdomājies mazo hidroelektrostaciju būvēt. Tiesa, pirmskara Latvijas laikos Jašas ūdeņi jau griezuši turbīnu, skandinādami vācieša Korna maciņā santimus un latus. Šis *trakais*, izrādās, ir neviens cits kā Viktors Ratnieks, kas savu ideju par HESa būvi tomēr īstenojis un vada uzņēmumu SIA «Korna dzirnavu HES».

— Pirms gadiem 20 bijām atbraukuši ciemos pie radiem un sagādījās tā, ka radi atveda uz šo vietu. Ne te iebraukt, ne te atbrīst varēja, — atceras Viktors. — Cik te smuki, cik burvīgi te būtu dzīvot, Edīte toreiz jūsmoja. Sievas teiktais — vīram likums... Deviņdesmito gadu beigās mēs te jau sākām saimniekot.

Dzīvesbiedri stāsta, ka vēlējušies sakopt vidi, atjaunot vecās dzirnavas, no kurām tikai mūri vien palikuši. Tad nodibināts uzņēmums, sagatavots projekts un beigu beigās uzbūvēta hidroelektrostacija. — Sākumā mazie *hesi* tika dīkti atbalstīti, visi, kas tos būvēja, skaitījās gandrīz vai varoņi un Latvijas ekonomikas balstītāji, — saka Edīte. — Pēc tam kļūvām par kaitniekiem, vides postītājiem.

Tas bijis grūts laiks, jo dokumentu saskaņošana un pārskatīšana vien prasījusi vairāk kā gadu. Celtniecība? Puscada laikā stacija bijusi gatava un uzņēmums paspējis visu izdarīt atbilstoši valsts noteiktajai mazo hidroelektrostaciju būvniecības programmai. Vienlaikus sakārtota infrastruktūra, izrakti dīķi, salabots ceļš. Tagad Viktors atzīst, ja nebūtu *hesa*, nebūtu arī visa pārējā. Tiesa, toties nervi būtu saglabājušies.

Dāvanā — dabas liegums

Senajām Korna dzirnavām ir interesanta vēsture. Māju pēdējā saimniece Ratniekiem vēlējusi saglabāt nosaukumu un stāstījusi, ka te bijis liels pagrabs. Meklējusi vai pusi dienas, taču atraduši. Aprīnojami, ka agrāk cilvēki spējuši ko tādu dabūt gatavu — plašs, pamatīgi būvēts un vēss pat viskarstākajā vasarā. Tagad virs pagraba uzbūvēta neliela dzīvojamā māja. Viktors un Edīte grib atjaunot senajā izskatā arī lielo dzīvojamo māju. Kā veiksies, grūti prognozēt, jo viss jāceļ no jauna. Taču nekādi pārveidojumi arī nav pieļaujami, jo te, izrādās, noteikts dabas liegums — sākās pie Pelēču hidroelektrostācijas un beidzas pārsimts metru tālāk aiz Korna HES.

— Kad atnācām šurp un sākām būvēties, nekāda lieguma nebija. To *uzdāvināja* gadu vēlāk programmas «Natura 2000» ietvaros un dižā noslēpumā no mums, — atceras Edīte. — Vēlāk, pēc lieguma nodibināšanas, ieradās vides pētnieki un ilgi meklēja, kādēļ tad liegums noteikts, — tā Viktors. Saimnieki ir nesaprašanā un neapmier-

● Iepazīstieties, tā ir Rozālija Sole Renhold. Pagaidām viņa visdrošāk jūtas saimniece Edītes rokās.

nāti ar tādu situāciju. Galu galā viņu uzņēmumam un tā darbībai tas rada tikai problēmas un apgrūtinājumus. Ja vēl būtu kāda jēga, bet nē, kā saka, viss aiz matiem pievilkt. Jā, kāpēc gan lieguma teritorija nevarētu beigties līdz ar dabas taku? Kas izdarīts, tas izdarīts, neko mainīt vairs nav iespējams. Pašlaik lieguma teritorijai tiek izstrādāts apsaimniekošanas plāns. Ko tas atļaus un ko liegs, nevar zināt. Tāpēc Ratniekiem joprojām saglabājušās bažas par nākotni.

Viktors gan cer, ka viss būs labi. — Mēs arī līdz šim te esam dzīvojuši, dabu saudzējami un kopdami. Tomēr pretrunas būs. Piemēram, hidroelektrostācijas apsaimniekošanas noteikumi prasa, lai noteiktā teritorijā ap staciju un ūdenskrātuvi būtu savāktas koku kritālas, lai par bistamu uzskatītajā zonā neuzturētos cilvēki. Tā ir pretruna ar dabas lieguma noteikumiem, jo tur, savukārt, nedrīkst liegt nevienam nākt un priecāties par dabu un retajiem augiem, kā arī savākt kritušos kokus.

Stiprie laucinieku gēni

Edīte sevi uzskata vairāk par vietējo nekā Viktors, jo viņas vectēva mājas ir Stabulnieku pagastā. Dzīvesbiedra dzimtas saknes ir Krāslavas rajona Asūnē, bet pats dzimis Sibīrijā. Tā nu tas sanācis, vecākiem saimniecība bijusi par lielu, tāpēc visa ģimene represēta. Viktoram lauku gēni ir stipri, visu dzīvi gribējis pie zemes atgriezties, piemēta sieva.

Rīgā abiem pagājuši gari darba gadi. Edīte strādājusi audumu dizaina jomā, ir tekstilmāksliniece. Viktora profesionālā darbība vairāk saistīta ar elektriskām lietām, ar pusvadītājiem, ar dzintaru un metāla aprādīti.

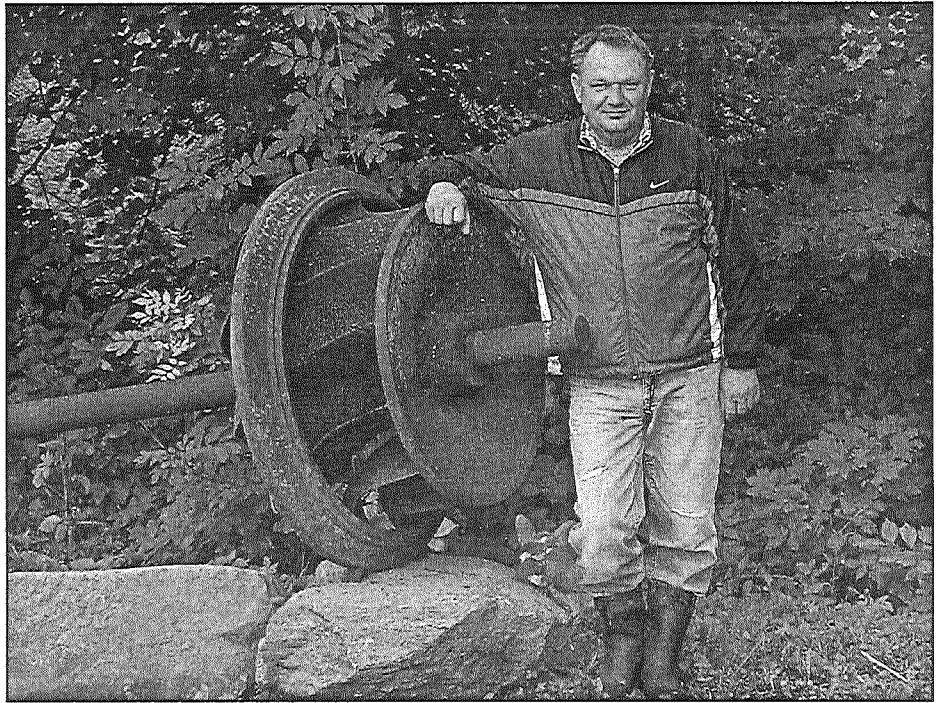
— Ko tik abi neesam darījuši — rozēs potējuši, tulpes audzējuši un tirgojuši. Nu esam laucinieki, plūjam sienu un audzējam govus.

Pie lopiem — ar ilgu domāšanu

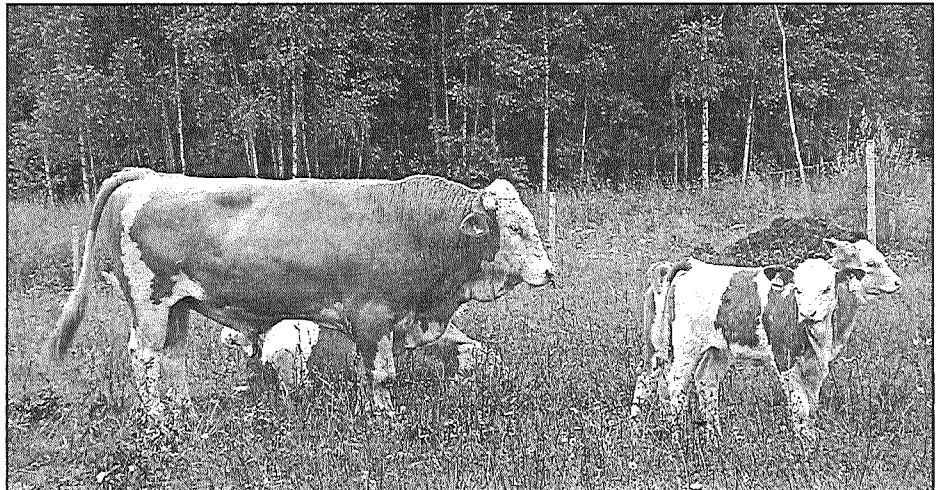
Sākumā zemnieku saimniecības «Korns» rīcība bija tikai deviņi hektāri zemes. Pašlaik tā izpletusies līdz 40. Pirkūši apkārtnē esošās teritorijas, bet nu resursi izsmelti, lai gan saimniecību vajadzētu paplašināt.

— Pie lopiem tikām ar ilgu domāšanu. Mums gribējās, lai zeme ir sakopta, lai nav čukslāju un brikšņu. Par Eiropas naudām vēl neviens pat nerunāja, bet mēs jau savas platības applāvām. Toreiz piedāvājām visiem, vai nevajag sienu, sak, nopļauts ir, vediet tik mājās. Nevienam nevajadzēja... Prātā bijām izdomājuši, kā viss izskatīsies, un ķērāmies pie lietas.

Sākumā mums ar Edīti likās, ka varētu laukus apganīt, ielaižot savvaļas lopus, bet platības izrādījās par mazu. Tad nāca ideja ar gaļas liellopumu. Iestājāmies Gaļas liellopu audzētāju asociācijā, meklējām kontaktus ar citiem zemniekiem. No *hailenderiem* atteicāmies, tie likās par mežo-

● Viktors Ratnieks fotografēšanai izvēlējās 1888. gadā būvēto Korna dzirnavu turbīnu. Tagad tā devusies pelnītā atpūtā.

● Nez, vai bullis Pablo vairs atceras savu agrāko skumjo dzīvi kūtī? Tagad viņam apkārt plašumi, teliņi un tik jaukas *dāmas*... Foto: P.Pastars

nīgiem. Kā vienu no labākajām šķirnēm mūsu apstākļiem ieteica *simentāliešus*. Govis raksturīgas ar to, ka labi uzņem barību, pietiekami pienīgas un līdz ar to arī teliņi ātri pieņemamas svarā.

Tā kā ganību platības saimniecībā nav lielas, Ratnieki izlēmuši, ka gaļai lopus tomēr neaudzēs, bet specializēsies kā tīršķirnes vaislas materiāla audzētava. Pašlaik Latvijā šķirne kļūst arvien populārāka, *simentāles* bulljūki un telites ir pieprasītas.

Mazliet par govju privāto dzīvi

Viktors mudina, lai Edīte stāsta par saviem miluļiem ko vairāk, tā esot viņas sfēra, jo sieva varot vai veselu grāmatu par govju privāto dzīvi sarakstīt.

— Šķirne ir ļoti laba krustošanai ar Latvijas brūnajām gotiņām. Pirmajā pakāpē veidojas ļoti pienīgas govīs, kas ir arī lieliski gaļas lopī un ātri pieņemamas svarā, — teic Edīte. — Iegūts tīršķirnes lopu audzētavas statuss, tagad varam gotiņas un bullišus pārdot kā vaislas dzīvniekus.

Simentālieši ir ļoti mierīgi, satīcīgi lopīni un īpaši neprotēstē arī tad, ja ierodas veterinārārsts noņemt analizēm asins paraugus. Ne salīdzināt ar Latvijas brūnajām. Mūsu ganāmpulkā barvede ir Šefilde, kas pirmā pie ēšanas un dzeršanas. Pārējās bez vārda runas pakļaujas, arī «papiņš» Pablo.

Govis ir brīnišķīgas mamas, ļoti rūpējas par saviem mazuļiem. Nav manītas arī kādas problēmas ar atnešanos. Pirms dažām dienām atbraucām no pilsētas mājās, skatāmies, vienai teliņš atskrējis — sprausns un žiperīgs. Baidījāmies, ka nenokersim, lai krotālijas ieliktu. Šopavas, 2. maijā, viens teliņš piedzima dienā, kad bija uz-

snidzis sniegs. Gulēja kā tāds raibs puķuzirnis. Tagad ir vislielākais, vispietrākais un visveselīgākais. Paiet astoņi mēneši un teļš, mātes pienu, cik vēlas, baudīdams, sasniedz 350 kilogramu svaru.

Ganības sadalītas aplokos un ganāmpulks periodiski ceļo no viena uz otru. Būs jādomā par kultivētajiem zālājiem, jo dabīgās plāvās nav tik kvalitatīvs zelmenis. Šovasar to mežacūkas pamatīgi izrakņājušas.

Arī ziemā *simentālietēm* silta kūts nav vajadzīga. Esam uzbūvējuši vaļēju novietni, kur no liela vēja un sniega aizvējā paslēpties. Novērojām, ka salīgākais ir mūsu bullis Pablo, tas vienmēr pirmais meklē pajumti puteņa laikā.

Ziemai gatavojam sienu, skābsienu ruļļos, regulāri pērkam speciālās minerālvielas. Gotiņas vienmēr ganībās var dabūt laizāmo sāli.

□□□

Edīte par katru no savām miluļēm gatava izstāstīt stāstu stāstus, ja vien mūsu gājienā uz ganībām pa kājām nemaisītos vēl kāda četrkājaina radība. Tā ir četrus mēnešus vecā Sole, pilnā vārdā Rozālija Sole Renhold — Velsas korgijs. Rakstos esot teikts, ka korgiji savulaik radīti kā suņi, kas ir teicami govju gani. Pagaidām lielajām raibajām govīm no Soles nu it nemaz nav bail. Kas to lai zina, varbūt pēc pāris mēnešiem, kad paaugsties, attiecības veidosies savādāk. Pagaidām viņa prot tikai saimnieku bikšu staras plucināt.

Sentimentāli romantiska aina — zaļā laukā masīvu un rāmi gremojošu govju bars. Celiņš ievijas sakoptā pagalmā. Bet ielajā aiz lielajiem ozoliem un liepām ūdeņus krāj Jašas upīte.

L.Kirillova

VĀRKAVAS NOVADĀ

Novadnieki tikās Arendolē

Vārkavas novada Arendolē gandrīz ik gadus notiek novadnieku tikšanās, ko organizē Arendoles bibliotēkas vadītāja Marija Salceviča. Arī šovasar, pašā Līgo svētku priekšvakarā, savā dzimtajā pusē ieradās bijušie arendolieši, vai, kā viņi paši mēdz teikt, — randavcieši, vadoties no vietas senējā nosaukuma — Randavka. Šajā reizē ciemojās Latvijas Universitātes Filoloģijas fakultātes dekāne, profesore Janīna Kursīte, Latvijas Republikas ārkārtējais un pilnvarotais vēstnieks Polijas Republikā Alberts Sarkanis, Daugavpils Universitātes Vēstures katedras vadītājs, profesors Henrihs Soms, majors Aivars Jānis Bramanis, diriģents un mūziķis Jānis Paukste, laikraksta «Diena» sporta nodaļas vadītājs Arturs Vaiders. Īpaša uzmanība bija veltīta Janīnai Kursītei un Albertam Sarkanim, jo šis gan vienam, gan otram ir mūža jubilejas gads, bez tam abi saņēmuši valdības apbalvojumus. Janīnai Kursītei šogad piešķirts trešās pakāpes Trīs Zvaigžņu ordenis, Albertam Sarkanim — otrās šķiras Atzinības krusts. Klajā nākusi profesores jaunā grāmata «Neakadēmiskā latviešu valodas vārdnīca jeb novadu vārdene». Tajā apkopoti visu Latvijas novadu aizmirstie un neizdzirdētie vārdi, kā arī vecvārdi.

Janina Kursite savus novadniekus in-

● Novadnieku saietā dalībnieki un organizatori pēc dievkalpojuma Arendoles baznīcā, ko vadīja prāvests Aleksandrs Madelāns un Pāvils Turonks.

formēja arī par to, ka līdz gada beigām klajā nāks grāmata par Vārkavas novadu, kurā pārsvarā būs apkopoti studentu ekspedīciju materiāli.

Arendoles bibliotēkas fondu papildināja arī Aivara Jāņa Bramana un Jāņa Paukšta dāvinātās grāmatas. Aivars Jānis Bramanis kopā ar savu kolēģi sarakstījis grāmatas kara zinību jomā, bet Jāņa Paukštes grāmatas noderēs mūzi-

ķiem. Tajās izpētīta Latgales mūzikas vēsture.

Novadnieku tikšanās sākās ar dievkalpojumu Arendoles baznīcā. Ciemiņiem koncertu sniedza Aglonas bazilikas kora skolu audzēkņi, Upmalas teātra draugu kopa, folkloras ansamblis «Dzeipurs».

L.Rancāne

RIEBIŅU NOVADĀ

Uzstāda informatīvos standus

Riebiņu novada domē iedzīvotāji vairākkārt interesējušies, vai ir iespējama jaunu informatīvo dēļu uzstādīšana novada apdzīvotajās vietās, lielākajos centros. Domes speciālisti un pagastu teritoriālo pārvalžu vadītāji nolēma izveidot vienotas skices un izgatavot informatīvos dēļus.

Tehniskās daļas komunālo pakalpojumu nodaļas vadītājam Robertam Kabakovam tika uzdots sagatavot skices, savukārt no metāla un koka veidotās konstrukcijas izgatavoja tehniskās daļas komunālo pakalpojumu nodaļas Mobilās vienības vadītājs Jānis Vilcāns un metinātājs Pēteris Ušackis.

Pavisam tika izgatavoti 15 informatīvie standi. Silajāņu pagastā tiks uzstādīti 2, Stabulnieku, Galēnu un Siļūkalna pagastā pa trim, bet Rušonā 4 standi.

Kā informēja Tehniskās daļas Komunālo pakalpojumu nodaļas vadītājs R.Kabakovs, viena informatīvā stenda izgatavošanai materiālu iegādei bija nepieciešami 41, 58 lati. Kopsummā tika iztērēti 623,53 lati. Šī summa tika paredzēta no Riebiņu novada pagastu teritoriālo pārvalžu budžeta.

Riebiņos izveidoti pludmales volejbola laukumi

Ar Riebiņu novada domes finansēto atbalstu Riebiņu parka teritorijā tika izbūvēti divi pludmales volejbola laukumi. Laukumu ugunsdrošības paredzētas 28. jūlijā, kad norisināsies 2. Latvijas Kapienu spēles, bet jau nākamajā dienā — 29. jūlijā norisināsies Riebiņu novada pludmales volejbola sacensības vīriešiem. Uz šīm sacīkstēm jau pieteikušies dalībnieki no Preiļiem, Rušonas un Viļāniem.

Šo laukumu izveide aizsākās aizvadītā gada rudenī, kad tika sagatavots laukums smilšu iepildīšanai. Šogad darbs tika turpināts. Vairāk kā 40 autokravas bija nepieciešamas, lai izveidotu pludmales volejbola noteikumiem atbilstošus divus laukumus.

Bez laukumu izbūves tiks labiekārtota arī apkārt esošā teritorija — paredzēta apkārtnes apzaļumošana, kā arī soliņu izveide skatītājiem un smilšu kastēs izbūvēšana bērniem.

Pludmales volejbola laukumu izveidei no Riebiņu novada budžeta tika izlietoti gandrīz 600 latu. Darbus veica SIA «Agrofirma «Turība»». Izbūvēt laukumu palīdzēja arī Riebiņu volejbola komandas dalībnieki A.Bernāns, I.Daņilovs, J.Astičs un A.Pastars.

Jau šobrīd var droši apgalvot, ka novadā kļuvis par vienu sakārtotāku vietu un sporta bāzi vairāk, kur būs iespējams ne tikai organizēt novada un rajona mēroga sacensības, bet arī ikdienā jauniešiem aktīvi sportot.

R.Naglis,
Riebiņu pagasta sporta metodīķis

Izglītības un zinātnes ministrijas aktualitātes

12. jūlijā notika izglītības un zinātnes ministres Baibas Rīvžas preses konference, kurā viņa iepazīstināja ar jaunāko informāciju par centralizētajiem eksāmeņiem (CE), informēja par gatavošanos jaunajam mācību gadam, kā arī pastāstīja par citām Izglītības un zinātnes ministrijas (IZM) aktualitātēm.

Vērtējot 2006./2007. mācību gada noslēgumu, B.Rīvža akcentēja, ka ir izdalīti 12.klašu CE sertifikāti, lai absolventi varētu doties uz augstskolām un iesniegt dokumentus. Tāpat izdalīti ir 9.klašu CE sertifikāti. Šogad valsts pārbaudes darbu sesija notika no 8.maija līdz 15.jūnijam, valsts pārbaudes darbus šogad kārtoja 108 400 skolēni, bet CE 12.klasēs kārtoja 35 670 skolēni. Kopā izlaboti 97 096 CE darbi, ko veica 1473 vērtētāji. Šajā gadā sagatavoti 34 valsts pārbaudes darbi (3.klasē — 2 ieskaites; 6.klasē — 4 ieskaites; 9.klasē — 3 ieskaites, 4 eksāmeni un 1 centralizētais eksāmens; 12.klasē — 3 ieskaites, 5 eksāmeni un 11 centralizētie eksāmeni).

Runājot par šī gada valsts pārbaudījumu darbu sesiju, B.Rīvža akcentēja, ka šogad pirmo reizi 12.klases pārbaudījumi tika sagatavoti tikai latviešu valodā. Tāpat tika izstrādāta īpaša drošības sistēma matemātikas, fizikas un ķīmijas CE, lai maksimāli nepieļautu eksāmena satura izziņāšanu pirms laika. Tika organizētas papildus novērošanas, kurās piedalījās IZM, Izglītības satura un eksaminācijas centra, Izglītības valsts inspekcijas pārstāvji un novērošanās netika konstatēti pārkāpumi. Ministre informēja, ka saistībā ar matemātikas ieskaiti 12.klasēm uzsākts kriminālprocess. Viņa piebilda, ka tiek strādāts pie darba grupas izveides, lai pilnveidotu valsts pārbaudes materiālu gatavošanas, pavairošanas un izplatīšanas procedūras.

Informācija par kopējiem rezultātiem būs pieejama septembrī. Kopā CE sesijas organizēšana izmaksāja ap 134 000 Ls jeb 1,38 Ls uz vienu skolēnu.

Pedagogu atalgojums

Ministre informēja par paveikto pedagogu atalgojuma jomā. Viņa uzsvēra, ka ņemot vērā 2008. gada budžeta mērķa griezumus un IZM prioritātes, paredzēti 28,32 miljoni Ls, lai jau no 2007. gada 1. septembra nodrošinātu pedagogu atalgojuma paaugstināšanas grafikā noteikto 50 Ls palielinājumu par likmi, kā arī papildus samaksu par 2 konsultāciju stundām un 1 stundu rakstu darbu labošanu. Atalgojums no 1.septembra par vienu likmi:

- ✓ Par 21 kontakstundu: 284 Ls;
- ✓ Par 2 konsultāciju stundām: 27 Ls;
- ✓ Kvalitātes piemaksa: vidēji 32 Ls;

Visiem skolotājiem: 343 Ls

- ✓ Par 1-6 stundām burtņu labošanas: 14-81 Ls;
- ✓ Par 2-6 stundām klases audzināšanas: 27-82 Ls;
- ✓ Par darbu ar bērniem ar īpašām vajadzībām: līdz 47 Ls

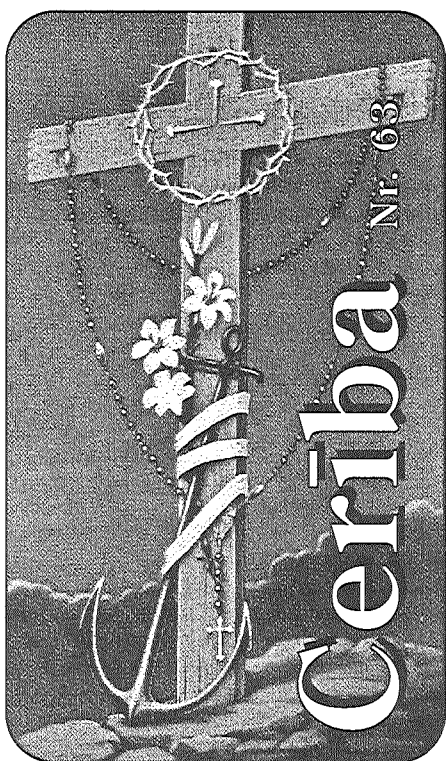
Maksimālais iespējamais atalgojums: ap 500 Ls

✓ Lai likumdošanā noteiktajā kārtībā praktiski nodrošinātu atalgojumu un tā palielinājumu, IZM ir Valsts sekretāru sanāksmē pieteikusi visus nepieciešamos dokumentus.

Latgales izglītības programma

Ministre informēja, ka piešķirti 40 000 Ls «Latgales izglītības programmas» ietvaros. Šīs programmas mērķis ir nodrošināt izglītojamajiem Latgales reģionā iespējas iegūt kvalitatīvu izglītību valsts valodā, vispusīgi attīstīt savas spējas latviskā vidē un veicināt mazākumtautību izglītojamo integrāciju. B.Rīvža pastāstīja, ka IZM komisija izvērtējusi Latgales vispārējās izglītības iestāžu projektu pieteikumus un piešķirusi līdzekļus 23 skolām. **Tai skaitā** Sutru pamatskolai 2362 latu, Livānu 1. vidusskolai 2300 latu, Preiļu rajona Vakara vidusskolai 1000 latu.

T.Elste

Himna Svētajai Terēzei no Bērna Jēzus

Es sapratu, ak, Kungs, mans Dievs,
Ka mīlestība ietver visus aicinājumus.
Un tā es būšu mīlestība
Savas Mātes Baznīcas sirdī.

Mazā māsa Terēze no Bērna Jēzus,
Kungs tev deva žēlastību paņemt,
Ka Jēzus ir mūsu Brālis,
Kurš žēlsirdīgo mīlestību nes.

Dieva mīlestība tavu sirdi pārņēma,
Kļuvi Jēzus ligava uz mūžiem.
Tu uzticīgi kalpojī,
Dievam atdota Karmelā.

Pazemīga, droša un vienkārša
Ar Mariju dzīvoji ticībā,
Bet mīlestība tevī mājoja
Kā saule, kurai nav rieta.

Ar uzticību un ar mīlestību
Mums māci Dieva bērības ceļu iet,
Nest savu mīlestību dāvanā, kā tu
Vienmēr saukt: «Mīlu tevi, Dievs!»

Vatikānā izdoti «Desmit baušļi» transporta līdzekļu vadītājiem

Katoļu baznīca rūpēs par transportlīdzekļu vadītāju drošību izdevusi autovadītājiem paredzētas īpašas vadlīnijas un «Desmit baušļus», kas sākas ar vārdiem: «Tev nebūs nogalināt!».

58 lappuses biežā rokasgrāmata, kura jūnijā prezentēta Vatikānā, aicina autovadītājus pārkrustīties pirms sēšanās pie stūres un iesaka garāku ceļojumu laikā skatīt rožukroni. Tas palīdzēsot justies ieslūgūšam Dieva klātbūtnē un palikt viņa aizsardzībā, paskaidroja Vatikāna amatpersonas. Tāpat šoferiem vajadzētu uzskatīt pārgalvīgu apdzīšanu par grēku un visu laiku vajadzētu izrādīt piesardzību. *Acimredzams, ka tāds, kas, braucot pie stūres, ļauj savu uzmanību novērst mobilajam telefonam vai televizoram, neuzvedas piesardzīgi, apgalvots rokasgrāmatā.*

Kristīga autovadītāja tikumu skaitā ietilpst *sava transporta līdzekļa uzturēšana labā tehniskā stāvoklī un nesēšanās pie stūres alkohola vai citu stimulējošu līdzekļu vai narkotiku reibumā.*

Pēc baznīcas Dekaloga, autobraucējiem vienmēr vajadzētu palīdzēt satiksmes negadījumos cietušajiem un nekad nevajadzētu uzskatīt savu transportlīdzekli par varas un pārākuma izpausmi un izdevību grēkot.

— Mēs zinām, ka nevēribas un ceļu satiksmes noteikumu neievērošanas dēļ katru gadu uz pasaules ceļiem iet bojā 1,2 miljoni cilvēku un 50 miljoni gūst ievainojumus,— sacīja Pāvesta padomes Migrantu un ceļotāju pastorālās pārraudzības jautājumos vadītājs kardināls Renato Raffaele Martino.

— Tā ir skumja patiesība un tajā pat laikā nopietna sabiedrības un baznīcas problēma,— sacīja Martino.

Ar pazemību un ticību – pie Simtgadu relikviju šķirsta

FAKTI

Reli kviju šķirstam ir koka pamats – platforma ar astoņiem rokturiem. Šķirstu var nest četri, seši vai astoņi cilvēki.

Platformas garums ir 150 centimetri, platums – 95 centimetri, augstums ar aizsargapvalku – 85 centimetri, bet platformas un šķirsta svars – 132 kilogrami.

Sestdien, 14. jūlijā, Preiļu baznīcā uz divām stundām savā garajā ceļojumā pa Baltijas valstīm piestāja Svētās Terēzes no Bērna Jēzus relikvijas, tā sauktais «Simgadu relikviju šķirsts».

Kas ir svēto relikvijas?

Svēto relikvijas (no latīņu *reliquiae* – atliekas) – tās ir izteiksmīgas zīmes, kas mums, dzīvājiem, liecina vienlaikus gan par cilvēka trauslumu, gan nemirstības cerību. Reli kvijas – tās ir izturētas, labas cīņas un mīlestības uzvaras zīme. Pretēji tam, ko domā mūsu sabiedrība, Dievs, lai satriektu varenos, vienmēr izvēlas tos, kuri ir vāji. Tāpēc, skatoties uz reli kvijām, atzīsimies, ka Kungs, kas devis mums mirstīgo miesu, nomainīs to ar citu, nemirstīgo un pagodināto miesu.

Ceļojuma sākums un turpinājums

Svētās Terēzes reli kvijas ceļo pa pasauli kopš 1994. gada, pulcinot lūgšanai daudzus un dažādus cilvēkus, pamudinot viņus no jauna izdzīvot Evaņģēlija vēsti – visu aptverošo, atdzīvinošo žēlsirdīgo Dieva mīlestību.

1897. gada 30. septembrī mirusi jaunā karmelite tika apglabāta Lizjē kapenēs. Pie viņas kapa sāka pulcēties daudz cilvēku. Iegūto žēlastību dēļ viņu skaits arvien palielinājās. Svētās Terēzes miesa pirmo reizi tika ekshumēta 1910. gada 6. septembrī. Nākamās svētās mirstīgās atliekas tika ieliktas svina zārkā un pārvestas uz citu vietu. Otra ekshumācija notika 1917. gada augustā, kamēr 1923. gadā atliekas nonāca Karmela kapelā.

Terēzes beatifikācija tika svinēta Romā 1923. gada aprīlī, bet kanonizācija – 1925. gada maijā.

Daudzus gadus aizlūdzēju pulki ieradās Lizjē Svētās Terēzes bazilīkā lūgties pie svētās atliekām. Gatavojoties viņas nāves simtgades atcerei, sākās reli kviju lielais ceļojums pa pasauli. Reli kvijas ceļo speciālā šķirstā, tā sauktajā «Simgadu reli kviju šķirstā». Tas apceļojis visus pasaules kontinentus, Latvija ir 41. valsts.

Reli kviju godināšana kopš Baznīcas pirmsākumiem

Daudzas un dažādas liecības norāda uz to, ka kopš kristietības sākumiem ticīgie lielu nozīmi piešķirusi Kristus apustuļu un citu mācekļu mirstīgajām atliekām. Īpaši var minēt sv. Pētera un Pāvila kapus Romā. Ar laiku kristieši sāka pulcēties arī pie citu mocekļu kapiem, lai svinētu viņu piedzimšanu debesīs. Šajās vietās notika arī brīnumi, kas stiprināja daudzus cilvēkus cerību. Tas vēl vairāk mudināja, īpaši nabagus un cietējus, raudzīties uz svētajiem mocekļiem kā uz paraugiem un aizbildņiem pie Dieva.

Dieva varenība izpaužas caur reli kviju trauslajām zīmēm

Godinot reli kvijas, nav jādodomā, ka pašās reli kvijās būtu kāds īpašs spēks vai īpaša enerģija. Svēto miesas reli kvijas ir tikai nabadzības zīmes tam, kas bija šie svētie savā šīs zemes cilvēciskajā eksistencē, darbojoties, mīlot, domājot, lūdzoties, strādājot un ciešot. Tās ir trauslas zīmes tam, kas bija svēto miesas, kur mājoja Svē-

● Svētās Terēzes no Lizjē reli kvijas pie Preiļu baznīcas sestdienas pēcpusdienā piestāja šim ceļojumam speciāli sagatavotās un izrotātās automašīnās. Ceļā tās pavada priesteris Andris Kravalis.

● Simtiem krāšņu rožu sagaidītāju rokās, bērnu kaisītās rožu ziedlapiņas bija maza, bet no sirds nākusi velte Svētajai Terēzei, kuras reli kviju šķirstu baznīcā ienesa četri kleriki un divi Preiļu draudzes jaunieši.

● Tikties ar Svēto Terēzi no Lizjē Preiļos bija ieradusies ticīgie no visas apkārtnes, arī priesteri Alberts Budže, Pēteris Vilcāns un Aigars Bernāns. Svinības vadīja Preiļu dekāns Jānis Stepiņš. Foto: A.Kazakevičs

tais Gars.

Taču, lai atklātu savu klātbūtni un paustu savu bezgalīgo varenību un žēlsirdību, Dievam dažkārt labpatik izmantot šīs tik vienkāršās zīmes, kas norāda uz kāda svētā miesu, kurā Viņš saņēma tik daudz mīlestības pierādījumu un kas augšāmcelšanā tiks apskaidrota, lai tajā svētais mūžīgi mīlētu un slavētu Svēto Trīsvienību.

Būtībā reli kvijas atbilst Dieva pārsteidzošajai loģikai: «Dievs izredzēja to, kas ir (...) nespēks pasaulē, lai liktu kaunā stipro.» (1 Kor. 1,27) Ja runājam par Svētās Terēzes no Bērna Jēzus miesas

reli kvijām, tad var minēt daudzus jo daudzus gadījumus, kuros šo reli kviju, šo nobirušo rozēs ziedlapiņu klātbūtnē un kontaktā caur viņas cilvēciskuma atliekām Dievam ir labpatīcis atklāt savu mīlestību tiem, kas ar lielu pašāvību uzticas Svētās Terēzes aizbildniecībai.

Nabagie, mazie, pazemīgie, tie, kuriem Kungs atklāj debesu Valstības noslēpumus, izprot Dieva ceļus un īpaši godina svēto miesas reli kvijas. Bet vai tieši nabadzīgajiem Dievs nav apsolijs debesu Valstību?

No www.catholic.lv

PAZIŅOJUMS

«Simgadu reli kviju šķirsta» sagaidīšana un godināšana Livānu Romas katoļu baznīcā – 19. jūlijā plkst. 13.00.

Kapsēta – vieta, kur kādreiz satiksimies

Katru vasaru, kad daba ir ietēpusies visā savā krāšņumā, kad puķu un zaļumu, ar ko rotāt kapus, netrūkst ne dārzos, ne laukos, pļavās un mežos, katoli draudzēs svin kapu piemiņas dienu – kapusvētkus.

Tā ir mūsu dārgo aizgājušu piemiņas diena, kad ar lūgšanām, dziesmām, pārdomām un pārrunām pieminam savus mirušos. Mēs sakopjam viņu kapu kopības, pušķojam ar ziediem, atjaunojam krustus, uzstādām pieminekļus. To darām, lai izrādītu viņiem savu mīlestību, cieņu, pateicību un atziņību par viņu dzīves veikumu. Cik daudz šeit ir aprāvis dzīves pavediens! Dzīves, kas bijusi pilna ar grūtībām, darbu, pienākumiem, ciešanām, sapņiem, vēlmēm un arī traģismu. Pie tam mirušie mums atgādina: «Kas esam mēs, tie jūs būsi; kas bijām mēs, tie jūs esat.»

Visur, kur vien dzīvo cilvēki, tur ir miršana. Tur ir vajadzīgas arī kapsētas, kur apbedīt aizgājušos. «Dzīves likums ir, ka jāmirst.» (Sir.14,12) Ir bijuši prātnieki un filozofi, kas par daudz ko šaubījušies, ar nihilistisku nostāju pret visu, bet nāvi neviens nav apšaubījis. «Neticu nekam, bet vienīgi nāvei,» savulaik izteicās domātājs Fejersbahs. Tikai domas dalās par to, kas seko pēc nāves – iznicība vai mūžīga dzīve.

Šveiciešu gleznotājs Artūrs Beklins, drūmu domu nomākts, ir radījis savu gleznu «Nāves sala». Neskatoties uz tās lielo māksliniecisko vērtību, tajā izjūtams, ka glezna nav pabeigta, ka tai kaut kā it kā pietrūkst.

Ir jāatzīst, ka gleznā redzamais satriec cilvēku līdz sirds dziļumiem. No jūras pacelās stāva klints, kas ir nenovēršamā likteņa simbols. Uz klints aug skumjās cipreses. No klints sāniem uzglūn galvaskauss. Debesis aizklāj melns mākonis, bet vilņi nežēlīgi sitas pret krastu... Piepeld laiva, kurā ir atvērts zārks. Pie tā godbijīgi noliecas kāda cilvēka stāvs. Liekas, ka melnais un šaušalīgais bezdibenis it kā sacītu – šodien piebrauc šis, rīt piebrauks cits. Un tā tas turpināsies, iekams pienāks tava kārtā.

Tā ir patiesi lieliska aina, kas satriec cilvēku līdz sirds dziļumiem, bet tai nav noobeiguma. Tai kaut kā pietrūkst. Kas sagaida mūs pēc nāves? Te izceļas ticības brīnišķīgais cildenums, kas aiz šausmīgās mirušo salas saskata mūžīgās svētlaimes okeānu. «Un grieziesies puteklis uz zemi, no kuras bija nā-

cis, bet gars grieziesies pie Dieva, kas to ir devis.» (Māc.12,7) Tā atgādina Svētie Raksti. «Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība. Neviens nenonāk pie Tēva citādi, kā tikai caur Mani,» teica Kristus.

Dženovā, slavenajā Campo Santo kapsētā ir marmora piemineklis, kurā iekalts redzams kāda tēva līkis, kas guļ atvērtā zārkā. Tā priekšā, rokas salikusi lūgšanā, dziļu sāpju pārņemta, ceļos nometusies viņa meita. Starp abiem stāv Pestītājs, pāri viņiem pacēlis savas svētītāja rokas. Augstāk latīņu valodā lasāms iekalts šāds teksts – «Es esmu augšāmcelšanās un dzīvība: kas Man tic, lai arī viņš būtu nomiris, dzīvos».

Aihas arhibīskapam Forkandem reiz bija saspīlētas attiecības ar naidīgi noskaņoto pilsētas galvu. Viņi satikās reti. Tomēr kādu reizi bēres kapsētā viņi sastapās. Pilsētas galva oficiāli sveicināja: «Man prieks Ekselenci kaut reizi satikt». Bīskaps, laipni noliekdams galvu, atbildēja: «Pilsētas galvas kungs, šinī vietā mēs kādreiz uz visiem laikiem satiksimies.»

1930. gadā nomira kāds priesteris. No rīta viņu atrada gultā mirušu. Vestes kabatā bija zīmīte – «Neuztraucieties, ja kādu dienu mani atradīsiet mirušu. Es jau sen esmu uz to sagatavojies un vēl

katru dienu turpinu gatavoties.»

Katros kapusvētkos, katra kapu kopība, krusts un piemineklis ar uzrakstiem mums atgādina, ka arī mums reiz vajadzēs šeit atdusēties. Pietiek tikai ielūkoties kapu pieminekļos – lūk, daži bērni, daži jaunieši apbedīti, protams visvairāk – gados veci cilvēki.

Uz kāda sena pulksteņa bija uzraksts:

No šīm stundām viena

Būs tava pēdējā.

Tai nesekos neviena –

Tāpēc dzīvo dievbijīgi un šķīsti.

Mums nav jājautā, kur ir debesis, šķīstītava un elle. Cilvēks pēc nāves saņem to, ko pelnījis. «Cilvēka priekšā ir nolikta dzīve un nāve; labais un ļaunais; kas viņam patīks, tas tiks dots.» (Māc. 15,18) «Taisnīgie dzīvos mūžam un no Kunga saņems savu algu.» (Gud.5,16)

Tāpēc, sakopdami savu aizgājušu kapu vietas, pieminēsim savus visdārgākos aizgājušos.

Tētis un māmuļa... Viņiem esam tik daudz pateicības parādā – par kopšanu, audzināšanu, skološanu, rūpēm un lielo darbu mūsu labā. Mēs nekad virs zemes viņiem nevaram pietiekami atmaksāt, un viņi to arī negaida. Bet varam Dievu lūgt, lai Dievs atmaksā par to.

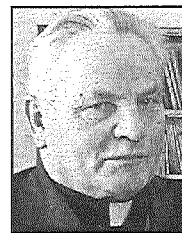
Tāpat nevaram aizmirst savu dzīves draugu, ar kuru kopā aizvadīts tik daudz baltu un nebalto dienu. Mīlestība ir stiprāka kā nāve.

Vai brāļus, māsas, draugus, paziņas vai labdarus varam aizmirst? Kur nu vēl skolotāji, audzinātāji, priekšnieki vai kultūras darbinieki, kas daudz laba darījuši mūsu labā? (Nesen Gercānu kapos nācās apbedīt kādu Jāni Broku. Savos 88 mūža gados viņš sarakstījis daudz garīgās literatūras.)

Nav jāaizmirst arī vientuļie un pamestie mirušie, kuri kādreiz grūti strādāja, cieta pārestības, visiem piedodami, šķīrās no šīs pasaules. Varbūt ne viens vien no aizgājušiem no mūžības sauc uz mums ar Svēto Rakstu vārdiem: «Apžēlojieties par mani, apžēlojieties, kaut jūs mani draugi, jo Kunga roka mani ir aizskārusi.» (Job.19,21)

Nesim vērā arī Svēto Rakstu ieteikumu – «Tāpat svēta un derīga ir doma lūgties par mirušajiem, lai viņi tiktu atpestīti no grēkiem.» (Mk.12,45)

Deķāns P.Vilcāns

16. jūlijā – Karmelu Dievmātes svētki

Kad karmelītu ordeņa priekšnieks Svētais Sīmanis Stoks apspiešanu un ciešanu dienās griezās pie Jaunavas Marijas pēc palīdzības, viņš lūdz no Jēzus Mātes kādu viņas gādības zīmi. 1251. gada 16. jūlijā Dievmāte viņam pasniedza kā sevišķas gādības zīmi skapulieri. Tāpēc šīs dienas svētki tagad tiek saukti par Skapuliera svētkiem.

Visi pāvesti skapulierim ir piešķīruši atlaidas, un, pateicoties to iedarbībai, ir notikuši lieli brīnumi. Svētais skapulieris mums ir glābšanas tērpis, kurā ietērpti, godinām Dievmāti.

Itālijā 16. jūlija svētki saistīti ar dažādiem garīga un laicīga satura pasākumiem. Parasti tie turpinās līdz jūlija beigām. Visinteresantāk šie svētki tiek organizēti Romas Transteveres Aiztibrā un Pārtibrā. Šī vieta senlaikos ir bijusi Svētā Pētera apmešanās vieta, kur mājoja pirmā Romas kristiešu kopiena. Kopš tiem laikiem šis rajons bijis vienkāršs tautas apmešanās vieta. Šī rajona iedzīvotāji negrib, ka viņus sauc par romiešiem. Viņi ir vienkārši «nojrantī» – savējie, šejienieši. Teritorija nekad nebija pakļauta Romas galvenajai pārvaldei. Nojrantī vienmēr dzīvojuši pieticīgi, bet savstarpēji ļoti vienoti.

Šo rajonu tagad ieteic apmeklēt Romas viesiem un tūristiem. Te var izstaigāt šauras un likumotas ieliņas, aplūkot gadsimtu arhitektūru, ar viļņaugiem apaugušās dzīvojamās mājas, iegriezties kādā no vecajiem traktieriem un nogaršot vietējās romiešu virtuves gardumus. Tāpat der uzmanīgi ieklausīties vietējās valodas dialektā, kas šeit tiek lietots un saudzēts sarunvalodā.

Karmelu svētki šeit tiek svinēti ar dažādiem pasākumiem, kas saistās ar kādu senu leģendu.

Zvejnieki, kas Tibrā zvejoja zivis, pēkšņi pamanīja piepeldam ūdenī lielu kastī. Izvilkuši krastā un atvēruši to, zvejnieki ieraudzīja lielu un skaistu Dievmātes statuju. Zvejnieki nolēma, ka atrastā statuja jānogādā uz tuvumā esošo Svētās Agates baznīcu.

Tagad šī statuja glabājas šajā dievnamā. Tēls ir Libānas ciedru kokā darināts, ļoti līdzīgs tam, ko ticīgi godina Karmela svētnīcā Svētajā Zemē. Svētās Agates baznīcā celta uz pāvesta Gregora II (715 – 731) kādreizējās dzīves vietas.

Sestdienā, kas seko pēc 16. jūlija, Dievmātes statuja svinīgā procesijā tiek nestā pa Transteveres ielām. Vietējie to sauc par Upes

Dievmāti sakarā ar tās noslēpumaino atrašanos Tibras upē. Statuja tiek ietērpta svinīgā liturģiskajā tērpā un izrotāta ar dārgakmeņiem. Procesija tiek uzsākta no Svētās Agates baznīcas un, izstāģējot vairākas ielas, nogādāta Svētā Hrisogona baznīcā. Šeit dažu soļu attālumā no parastās atrašanās vietas, Dievmātes statuja paliek līdz svētku noslēgumam.

Pilni ticības visi kopā ar Svēto Bernardu lūdzas:

«Piemini, vislaipnā Jaunava Marija, ka vēl nekad nav dzirdēts, ka jebkāds būtu atstāts, kas pie Tevis ir meklējis patvērumu, piesaucis Tavu palīdzību un lūdzis Tavu aizlūgumu!»

Priesteris A.Budže

SĒRU VĒSTS

Mūžībā aizgājusi Antoņina Vaivode-Garanča

(Dzimusi 1922. gada 12. oktobrī Vārkavā, mirusi 2007. gada 25. maijā Klīvlendā)

Pēc vairākiem smagā slimībā pavadītiem gadiem 25. maijā ar klusu lūgšanu no savas dziesmotās pasaules, aizverot acis Mentor rehabilitācijas centrā, aizgājusi Antoņina Vaivode-Garanča. Viņa savā ticībā un mīlestībā uz Dievu ir skandinājusi garīgo mūziku gandrīz visās trimdas latviešu baznīcās bez jebkādas konfesiju atšķirības. Taču vienu dziesmu viņa gribēja atstāt sava mūža noslēgumā, lai tā skanētu vēl ilgi pēc viņas apklaušanas. Par saviem līdzekļiem viņa nodibināja radnieka, kardināla Juliāna Vaivoda fondu, kas īpaši rūpējas par gara kultūras vērtībām. Fonda apbalvojumi tika piešķirti rakstniecei Melānijai Vanagai un dzejniecei Annai Rancānei. Tika atbalstīta Aglonas bazilikas atjaunošana un daudz kas cits. Tajā skaitā fonda līdzekļi tika piešķirti arī Preiļu muižas parka kapelas, kas veltīta Jaunavas Marijas Debesis uzņemšanai, atjaunošanai.

Šī izcilā sieviete dzimusi Vārkavā, vietā, kas zīmīga arī ar to, ka no Vārkavas sākusies tautas izlaušanās no drukas aizlieguma tumsas, izcīnot tiesības 1836. gadā atvērt šeit pirmo tautskolu Latgalē. Antoņina bija īpaši lepna, ka cīnījās par gara gaismu bija divi viņas radnieki – Jānis un Indriķis Upenieki. Minētajā skolā savulaik mācījies arī kardināls Vaivods, pirmais Baznīcas princis visā Latvijas vēsturē.

Antoņina Vaivode bija precējusies ar dipl. ing. Jāni Garanču, kurš strādāja Kenedija centrā pie tālidojuma raķetēm. Kad viņai kāds jautāja par ģimeni, Antoņinas atbilde bija šāda: «Ak, mēs abi bijām tik aizņemti, ka nebija laika par to domāt. Mani bērni bija visi, kam es patiku un kam patika mana dziedāšana.»

Lai mūžīga gaisma apgaismo viņas vaigu!

Eduards Upenieks

Preiļu parka kapelā, kuras atjaunošanai Antoņina Vaivode-Garanča atvēlējusi ievērojamus līdzekļus, notiks piemiņas aizlūgums. Par aizlūguma laiku informēsīm arī «Cerības» lasītājus.

Īpaši bīstamā augu slimība *Phytophthora ramorum* konstatēta vēlreiz

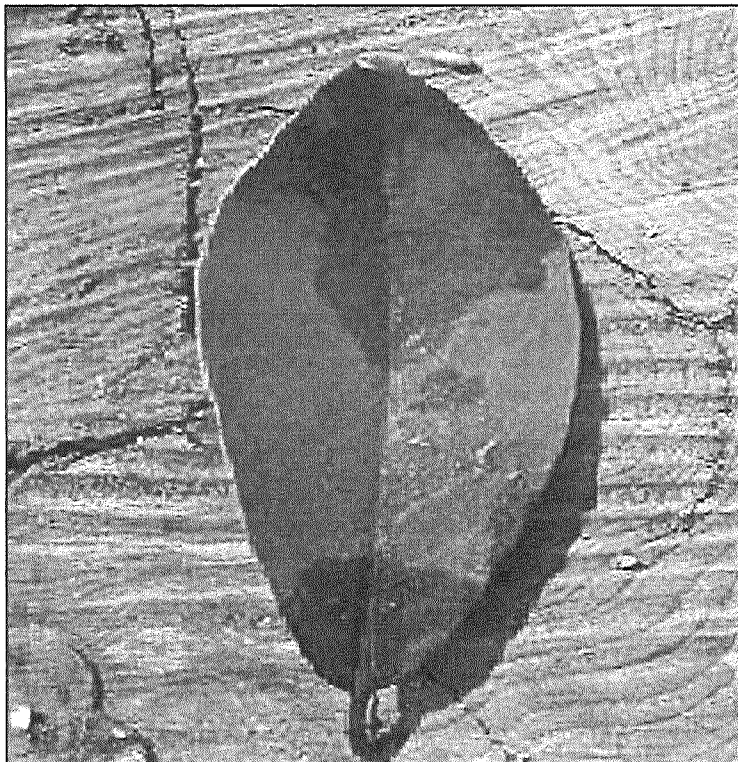
Valsts augu aizsardzības dienests (VAAD) vietējā dekoratīvo augu kokaudzētāvā konstatēja īpaši bīstamo kaitīgo organismu *Phytophthora ramorum*, informē VAAD Augu karantīnas departamenta Fitosanitārās uzraudzības daļas atbilstības novērtēšanas sektora vecākā inspektore Ilva Freipiča.

Šis jau ir otrais gadījums, kad *Phytophthora ramorum* tiek konstatēts Latvijas teritorijā. Kā VAAD jau iepriekš ziņoja, pirmo reizi šo organismu atrada 15. jūnijā no Polijas ievestajā krāvā, kur bija daži inficēti stādi. Abos gadījumos slimība konstatēta rododendriem un tika noteikti fitosanitārie pasākumi — inficēto un iespējami inficēto augu iznīcināšana.

VAAD jau ilgstoši veic Latvijā izaudzēto un ievesto augu pārbaudes īpaši bīstamā kaitīgā organisma *Phytophthora ramorum* atklāšanai.

Ph. ramorum ir mikroskopiska sēne, kas izraisa bīstamu augu slimību. Tās inficētie augi ātri aiziet bojā un nav efektīvu preparātu slimības apkarošanai. Vienīgā metode cīņai pret slimības izplatīšanos ir inficēto augu un apkārt esošo iespējami inficēto šī organisma saimniekaugu iznīcināšana.

Par *Ph. ramorum* saimniekaugiem sauc augus, ko slimība var inficēt. Eiropā slimība konstatēta rododendriem (*Rhododendron*), irbenēm (*Viburnum*), kamelijām (*Camellia*), ceriņiem (*Syringa vulgaris*), ozoliem (*Quercus*), dižskābaržiem (*Fagus sylvatica*), zirgkastaņam (*Aesculus hippocastanum*), ēdamajām kastaņām (*Castanea sativa*), ivēm (*Taxus*), zemenkokiem (*Arbutus unedo*), Virdžīnijas burvjulzdām (*Hamamelis virginiana*), platla-

pu kalmijām (*Kalmia latifolia*), leikotejām (*Leucothoe*). Amerikā slimības skarto sugu skaits ir vēl lielāks.

Ph. ramorum Eiropā izraisa ozolu masveida bojāeju un rada nopietnus zaudējumus dekoratīvo stādu audzētāvām. Tā ir plaši izplatīta Polijā, Nīderlandē, Beļģijā, Dānijā, Francijā, Īrijā, Itālijā, Lielbritānijā, Norvēģijā, Slovēnijā, Spānijā, Šveicē, Vācijā un Zviedrijā.

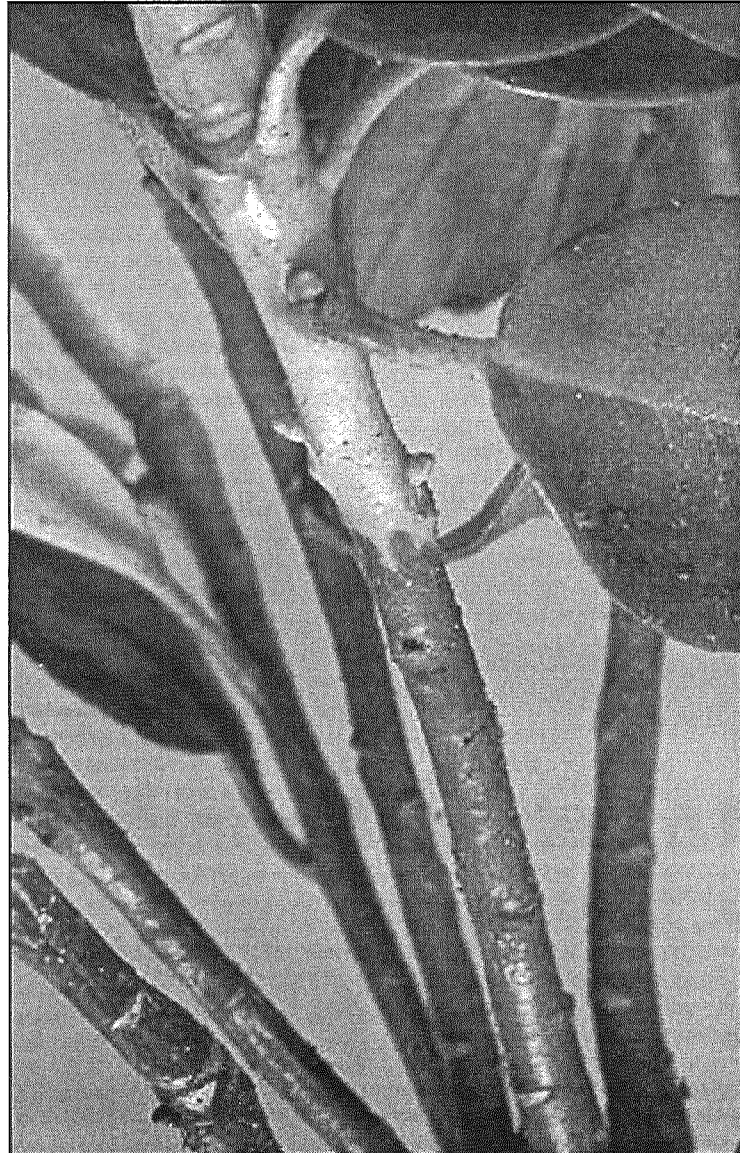
Phytophthora ramorum izplatās ar inficētiem augiem, to atliekām, augsni un notekūdeņiem. Nelielos attālumos var izplatīties ar gaisa plūsmu, mizgraužu un citu kaitēkļu palīdzību. Lielos attālumos slimība pārvietojas ar inficētu stādāmo materiālu, inficētu koku mizu un koksni no vietām, kur slimība sastopama.

Slimības simptomi dažādiem saimniekaugiem atšķiras un var

tikt sajaukti ar citu slimību simptomiem vai fizioloģiska rakstura traucējumiem. Galvenie simptomi ir: **lapu krāsas izmaiņas** dažāda izmēra plankumu veidā, no kniepadatas galviņas lieluma līdz palielam «V» veida plankumam gar lapas galveno dzīslu; **atsevišķu zaru višana, kambija audu nekroze** ar sarkanu līdz tumši brūnu gļotu izdalīšanos, **galotņu atmiršana**.

Rododendriem novēro nenoteiktus brūnus plankumus uz lapām, kuru apakšpusē veidojas sporangiji, tumšas līnijas, kas norobežo bojātos audus no veselajiem, kā arī stublāja un visa auga atmiršanu. Precīzi slimību var diagnosticēt tikai laboratoriski.

Lai novērstu slimības izplatīšanos Latvijā, aicinām novērot *Ph. ramorum* saimniekaugus savos dārzos un saimniecībās un nekavējoties ziņot VAAD inspektoriem

vai VAAD reģionālajām nodaļām, ja konstatēti aprakstītie simptomi. Slimības aprakstu ar attēliem var saņemt VAAD reģionālās nodaļās vai atrast VAAD mājas lapā www.vaad.gov.lv, sadaļā Augu karantīna > Par augu karantīnas organismiem > Īpaši bīstami kaitīgie organismi.

Tāpat iesakām dekoratīvo augu ievadējiem informēt VAAD, ja

saņemta *Ph. ramorum* saimniekaugu, it īpaši rododendru, partija no Eiropas Savienības valstīm. Ja ar augu pašiem iegādātajos augos tomēr ir konstatēts šis īpaši bīstamais organisms, augu ievadējiem ir iespējams pieprasīt zaudējumu atlīdzināšanu, sakarā ar inficēto un iespējami inficēto augu iznīcināšanu un kravas atgriešanu.

PVD aicina zemniekus aktīvāk rūpēties par piena kvalitāti

Mūsu tradicionālajā ēdienkartē stabila vieta ir pienam un piena produktiem. Par to kvalitāti jā rūpējas visa cikla garumā, sākot ar piena ražotāju. Pārtikas un veterinārā dienesta (PVD) pārbaudu rezultāti jūnijā liecina, ka Latvijas piena pārstrādes uzņēmumos nav pieņemti pārstrādei 35 tūkstoši kilogramu svaigpiena. Tas nodots iznīcināšanai, informē PVD preses sekretāre Solveiga Smiltene.

PVD atgādina zemniekiem, kuri nodarbojas ar piena lopkopību, ka saražotajam svaigpienam ir jāatbilst noteiktajiem kritērijiem. Tas nozīmē, ka baktēriju kopskaits pienā nedrīkst būt vairāk par 100 000 kvv/1 ml, bet somatisko šūnu skaits — par 400 000 vienā mililitrā.

Piens nedrīkst saturēt inhibitorvielas — pienam neraksturīgas un nevēlams vielas, kas kavē dabīgos bioloģiskos procesus

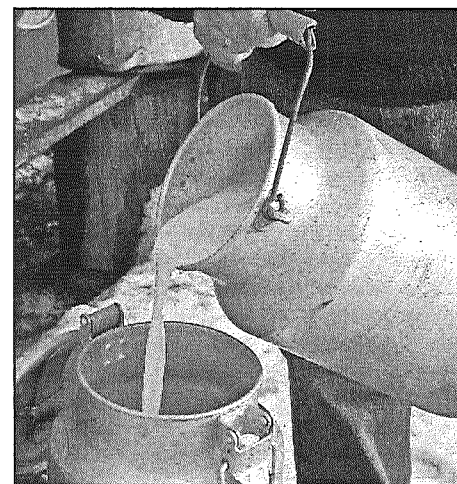
pienā un vēlamo mikroorganismu attīstību. Inhibitoru klātbūtne traucē skābpiena produktu un sieru ražošanas tehnoloģisko procesu gaitu un augstvērtīga produkta iegūvi. Inhibitori ir antibiotiku un citu medikamentu atliekvielas pienā, un šāda piena lietošana var izraisīt alerģiskas reakcijas un arī noturīgu rezistenci pret antibiotikām. Arī mazgāšanas un dezinfekcijas līdzekļu atliekas, kas nokļūst pienā no nepietiekami rūpīgi izskalojamiem piena cauruļvadiem, iekārtām un traukiem, padara pienu nelietojamu. Lai piens būtu ne tikai sveigs un garšīgs, bet arī atbilstošs visām prasībām, galvenais priekšnosacījums ir higiēna visur un vienmēr, tad — labturība un produktīvo lopu pareizs selekcijas darbs.

Piena pārstrādes uzņēmums nav tiesīgs iepirkt neatbilstošu svaigpienu. Uzņēmumam, kurš būs pieņēmis šādu nekvalitatīvu pienu, var tikt apturēta tā atzišana. Konstatējot nekvalitatīva piena gadījumus, piena pārstrādes uzņēmums ziņo PVD.

Piena kvalitātei neuzlabojoties trīs mēnešu laikā, piena ražotājam var piemērot piena realizācijas aizliegumu, kas tiek reģistrēts arī Lauksaimniecības datu centra (LDC) datu bāzē. Savukārt šis aizliegums nozīmē, ka zemnieks saražoto pienu nedrīkst pārdot. Ja kāds piena ražotājs domā, ka šādu pienu varēs pārdot kaut vai lētāk kaimiņzemēs, piemēram, Igaunijā un Lietuvā, tad viņš maldās — arī tur ir spēkā ES prasības.

Jūnijā nepieņemtais piens neatbilda noteiktajām kvalitātes prasībām — no minētajiem 35 000 kilogramiem svaigpiena 26 000 kilogramos konstatēja inhibitoru klātbūtni. Savukārt pārējais piens bija piegādāts vai nu skābs, vai tā temperatūra bija augstāka par pieļaujamo. Šo pienu lielākoties bija piegādājuši zemnieki no nelielajām saimniecībām.

Mareks Samohvalovs, PVD ģenerāldirektors, uzskata, ka vispirms pašu zemnieku izpratnē piena kvalitātei jāklūst par prioritāti un vienlaikus informē, ka Pār-

tikas un veterinārais dienests (PVD) pastiprina kontroli arī piena savākšanas un pārstrādes uzņēmumos, lai novērstu sliktas kvalitātes produktu nonākšanu pie patērētāja.

KAIMINU RAJONOS

Jēkabpils slimnīcā jauns operācijas bloks

Jēkabpils rajona centrālajā slimnīcā bija ieradušies pārstāvji no būvorganizācijām, pilsētas domes un medicīniskajām firmām, lai aplūkotu un iepazītos ar slimnīcas jauno operāciju bloku.

Darbi pie jauno telpu izbūves un iekārtošanas sākās šī gada 15. janvārī. Operācijas pa šo laiku notika gan slimnīcas uroloģijas, gan dzemdību nodaļā, kur šim nolūkam bija pielāgota viena telpa. Operāciju bloka izmaksas ir vairāk nekā miljons latu.

«Brīvā Daugava»

LUDZAS RAJONĀ

Holandiešu dāvinājumi Istalsnas draudzei un bērnu patversmei

Jau no 1996. gada Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests un vairākas Latvijas rajonu pašvaldības sadarbojas ar Holandes sabiedrisko fondu «Stichting Hulp Letland». Šogad fonds uzdāvināja dažām Latvijas pilsētām un pašvaldībām 11 dažāda veida transportlīdzekļus: ugunsdzēsības mašīnas, policijas auto, autobusus un piekabes.

Holandieši viesojās arī Ludzas rajona padomes bērnu nama patversmē «Ābelīte». Pateicoties holandiešu draugu materiālajam atbalstam, bērniem jau agrāk bija dota iespēja apmeklēt Latvijas skaistākās vietas. Šogad patversme saņēma dāvanā ne tikai pasažieru autobusu Mercedes Benz 711D, bet arī apģērbu un rotaļlietas, jaunu ledusskapi, tenisa galdu.

Holandieši apmeklēja arī Istal-

snas baznīcu, kurai uzdāvināja elektriskās ērģeles. Ļoti emocionāls un aizkustinošs bija brīdis, kad ciemiņi dziedāja Latvijas himnu valsts valodā.

Virs Draudzības kurgāna – skaidras debesis

Pēc senas tradīcijas jūlija pirmajā svētdienā Draudzības kurgānā tiek atzīmēti Otrā pasaules kara veterāni un visi interesenti, lai pieminētu kritušos un godinātu tos, kam kara ugunis neizdevās izdzīvot. Šogad tikšanās bija jau 49. reizi.

Gadi veterānus nesaudzē. Ar katru tikšanās reizi viņu paliek mazāk un mazāk. Bet dalībnieku skaits kurgāna svētkos nemainās – nu jau šurp brauc viņu bērni un mazbērni.

Latvijas kara pensionāru padomes priekšsēdētājs Jurijs Černovs vērsās pie Saeimas deputātiem, kā arī viņu kolēģiem Krievijā un Baltkrievijā ar priekšlikumu rast risinājumu, kas ļautu svētku laikā to dalībniekiem brīvi šķērsot robežu pie upītes, kur atrodas Draudzības kurgāns. Viņš runāja par paaudžu maiņu: — Mēs aizejam

citā pasaulē. Pēc gadiem desmit vairs nebūs neviena, kas varētu pastāstīt par to, kā šeit tika karots. Taču jaunatnei jāzina patiesība.

Autosacikšu trešais posms notika Ciblā

7. jūlijā Ciblā, spītējot laika apstākļiem, norisinājās «Autošovs», šajā auto sacikšu sezonā jau trešais. Sacensībās piedalījās dalībnieki no visiem Latvijas novadiem, kopskaitā 30.

Sacensību dalībnieki sacentās divās klasēs – priekšpiedziņas un klasiskā. To vidū gan pieredzējuši un jau atpazīstami auto krosa braucēji, gan iesācēji. Bruņojušies ar sportisku garu un modrību bija ne tikai sacensību dalībnieki, bet arī viņu atbalstītāji un skatītāji, jo šovs turpinājās astoņas stundas. Motoru rūkoņa pieveica lietus mākoņus un, noslēdzoties šovam, uzspīdēja saulīte. Šogad notiks vēl trīs sacensību posmi, kuru uzvarētāji piedalīsies autokrosa čempionātā.

Standartauto pasākums «Vasaras kauss» tiek rīkots jau ceturto sezonu. Tās ir daudzposmu

● **Zapiņš, saukts arī par Zuzeiti un Ziperu, izcēlās ar savu neatlaidību. Tas bija vairākkārt slāpis, iestrēdzis, traktora vilkts un atbalstītāju stumts... Neatlaidība atmaksājās. Zapiņš finišēja otrais. Neskatī viru pēc cepures!**

sacensības vieglajiem standarta auto, kas ikdienā piedalās ceļu satiksmē. Sacensību rīkošanas pamatā ir organizatoru entuziasms un vēlme attīstīt autosportu iespējas Latvijā.

Šāds pasākums piedāvā iespēju spert pirmo soli autosportā, uz zināt, kādas prasības ir jāizpilda, lai varētu piedalīties, tā ir iespēja

izmēģināt savus spēkus.

Sacensības notiek Latvijas karstingu trasēs, slēgtās teritorijās. Dalībnieki startē pa vienam, katrs veic divus braucienus. Katrā braucienā ir jāveic trīs apli uz laiku.

«Ludzas Zeme»

BALVU RAJONĀ

Tetovējums kā moderns aksesuārs

Vasara ir ķermeņa atkailināšanas laiks. Tas, ko neredzam ziemā, kļūst redzams, iestājoties silts laikam. Tostarp arī tetovējumi, kas pēdējos gados kļuvuši īpaši populāri. Kādreiz, nemaz ne tik senos laikos, tetovējumi asociējās ar ieslodzījuma vietās pabijušiem indivīdiem, taču šobrīd tas kļuvis par ļoti populāru sevis izgreznošanas veidu un modernu aksesuāru, kas papildina tēlu. Tetovējumu kultūra vairs nav raksturīga tikai liepilsētām. Tā strauji ienāk arī mazpilsētas dzīvē, īpašu popularitāti gūstot jauniešu vidū.

Ķermeņa rotāšanai ar krāsu ir tūkstošiem gadu sena vēsture. Jau izsenis cilvēki mēdza apgleznot sevi ar dažādiem ornamentiem. Tetovējumus bieži vien taisa ar mērķi izdalīt sevi no pārējo cilvēku pulka, vai arī, lai parādītu piederību kādai noteiktai cilvēku grupai. Tetovējumu kultūru var pieņemt vai nepieņemt, bet diezin vai izdosies no tās izvairīties, jo tāpat kā visā pasaulē, tā ienākusi arī mūsu dzīvē.

24 gadus vecā Olga Saleniece savu pirmo tetovējumu ieguva jau sešpadsmit gadu vecumā, un nu jau uz viņas ķermeņa rotājas seši dažādi zīmējumi. Pēc tetovēšanas studijas beigšanas Rīgā bijusi mākslas skolas audzēkne Olga nu jau vairākus gadus nodarbojas ar tetovēšanu. Kādreizējā ridziniece,

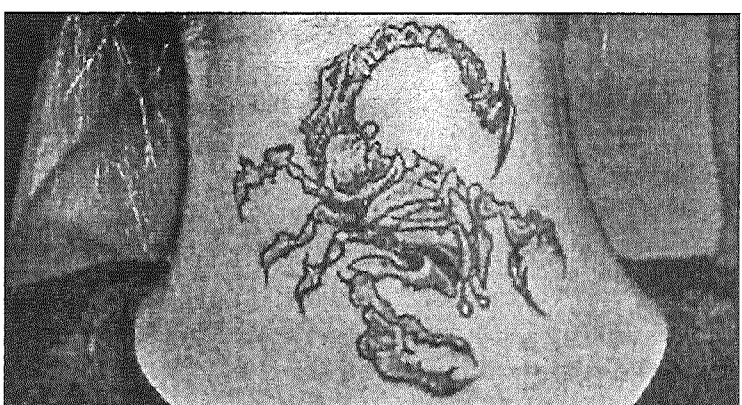
kura pirms pāris gadiem pārcēlās uz Balviem, tetovēšanai veltī lielu daļu sava laika. Par sevi viņa stāsta: «Katram tetovējumam uz mana ķermeņa ir kāda nozīme. Piemēram, astoņkāji uz rokas izvēlējos tādēļ, ka pēc horoskopa esmu Vēzis. Gribējās kādu ar ūdeni saistītu zīmi. Uz otras rokas attēlota sieviete – karotāja, jo pēc dabas esmu diezgan kareivīga būtne.» Par to, kāda vecuma cilvēki un kādus zīmējumus visbiežāk izvēlas, Olga stāsta: «Vispopulārākie jaunu meiteņu vidū ir tetovējumi muguras lejasdaļā. Tie parasti ir kādi abstrakti ornamentu, bez īpašas nozīmes. Cilvēki solidākā vecumā izvēlas arī lielākus un nopietnākus zīmējumus. Vislielāko popularitāti tetovējumi ieguvuši jaunu cilvēku vidū – 18 – 30 gadu vecumā. Tomēr tetovēties nāk arī cilvēki pēc četrdesmit. Balvos visvairāk tetovējas jaunas sievietes, bet Rīgā tas ir populāri arī vīriešu vidū.» Olga brīdina, ka pret tetovējumiem jāizturas nopietni, un, ja kāds ir nolēmis izdaiļot ķermeni ar zīmējumu, jāapdomā labi, jo tetovējums paliks uz visu mūžu. No tā var atbrīvoties tikai ar lāzera palīdzību, un tas izmaksās desmit reizes dārgāk nekā pati tetovēšana. Olga iesaka: «Ja izlemāt tetovēties pie konkrēta meistara, pirmkārt, iepazīstieties ar viņa iepriekšējiem darbiem un darba vietu, kā arī pārliecinieties, ka instrumenti ir sterili. Pārdomājiet zīmējuma jēgu, un, vai tas patiks arī pēc desmit, piecpadsmit gadiem. Noteikti ievērojiet visus kopšanas noteikumus, kurus iesaka meis-

● **Olga Saleniece neiesaka doties pie kaktu meistariem, jo slikti uztaisītu tetovējumu pēc tam ļoti grūti vai pat neiespējami pārtaisīt. Bet labi veikts tetovējums līdzinās mākslas darbam.**

tars. Jāatceras, ka saulojoties tetovējumi mēdz izbalot ātrāk.»

Balvu pilsētas ģimnāzijas 9. klases absolvente Laura kā pirmo tetovējumu izvēlējās divus ķīniešu hieroglifus, kuri tulkojumā nozīmē «marihuāna». Jautāta, kādēļ izvēlējās tieši šos hieroglifus ar tik nelāgu nozīmi, Laura atbildēja: «Tādēļ, ka patika, kā tie izskatās. Par nozīmi īpaši nedomāju. Arī pavisam nesen uztevēto ķirzakas attēlu izvēlējos tādēļ, ka vizuāli ļoti iepatikās.» Par vecāku attieksmi pret meitas tetovējumiem Laura stāsta: «Vecākiem nepatika mana pirmā tetovējuma nozīme. Tomēr viņi jau pieraduši

● **Attēlā redzamais skorpions uztevēts uz kakla. Dažreiz cilvēki aptetovē visneiedomājamākās ķermeņa daļas. Tomēr, izvēloties zīmējumu, jābūt uzmanīgiem, jo daudzām tautām ir ļoti līdzīgas vai pat vienādas zīmes, kuras var nozīmēt pilnīgi ko citu. Katram zīmējumam, katram simbolam ir sava vibrācija, par to liecina daudzi pētījumi.**

pie manām ekstremālajām izpausmēm. Arī tēvam, kurš pašlaik dzīvo Īrijā, ir tetovējumi. Man iepatikās, kā tie izskatās, tādēļ nolēmu pamēģināt arī pati.»

Balveniete Kristīne, kura mācās Latvijas Universitātē, gribējusi tetovējumus jau kopš astoņpadsmit gadu vecuma, tomēr izšķīrusies to izdarīt pavisam nesen. Kristīnes mammas attieksme pret šo meitas soli nebija pārāk labvēlīga, tomēr pamazām kaislības norima. «Kā nākamā vēlētos uztevēt nelielu veiksmes simbolu, par nākotnes iecerī stāsta pēdējā kursa studente Kristīne.

Viļakas iedzīvotāja Silvija uzskata, ka tetovēšanās ir cilvēka pašrealizācijas un saskarsmes problēmu realizācijas veids. «Tetovēšana vairāk raksturīga pusaudžiem. Tas kalpo kā pašizpau-

mes veids. Tomēr bieži vien pusaudži nedomā par to, ka vēlāk paša attieksme pret tetovējumu var mainīties. Arī mans dēls ar lielām pūlēm atbrīvojās no pusaudža gados iegūtā tetovējuma, jo, kļūstot vecākam, nonāca pie slēdziena, ka nevajag izpaust dotā mirkļa emocijas uz savas ādas,» teica Silvija.

Tāpat domā arī Balvu vidusskolas 10. klases beidzējs Ņikita, kurš par tetovēšanu nav īpaši sajūsmā, jo uzskata, ka pēc kāda laika tetovējums var apnikt, un cilvēks nožēlo, ka to izdarījis. «Pazīstu vairākus pieaugušos cilvēkus, kuri vēlāk mēģinājuši izdzēst savus tetovējumus,» stāsta Ņikita, piebilstot: «Katrš pats izlemj, ko darīt ar savu ķermeni, tomēr es tetovēties negribu.»

«Vaduguns»

10. LIKUMĪBA, INFORMĀCIJA

Novadnieks
Otrdiena, 2007. gada 17. jūlijs

Grozījumi Soddu izpildes kodeksā

Kopš 2007. gada 1. maija spēkā stājušies grozījumi Latvijas Soddu izpildes kodeksā. Šī likuma grozījumi reglamentē jautājumus par nosacīti pirms termiņa atbrīvoto personu uzraudzību un piespiedu darba izpildes organizēšanu.

Latvijas sodu izpildes kodeksa 155. pants nosaka, ka nosacīti notiesātā pienākums ir:

- ✓ reģistrēties Valsts probācijas dienestā piecu darba dienu laikā pēc tiesas nolēmuma spēkā stāšanās;
 - ✓ pildīt Valsts probācijas dienesta amatpersonu likumīgās prasības;
 - ✓ ierasties Valsts probācijas dienestā Valsts probācijas dienesta amatpersonas noteiktajā laikā;
 - ✓ informēt Valsts probācijas dienesta amatpersonu par savu dzīvesvietu, darba vietu vai mācību iestādi, kā arī nekavējoties (tiklīdz nosacīti notiesātajam tas kļuvis zināms) paziņot par to maiņu;
 - ✓ lūgt Valsts probācijas dienesta atļauju izbraukšanai ārpus dzīvesvietas uz laiku, kas ir ilgāks par 15 dienām;
 - ✓ iesniegt Valsts probācijas dienesta amatpersonām informāciju par tiesas uzlikto pienākumu izpildi un iztikas avotiem.
- Pārbaudes laikā, ierodoties Valsts probācijas dienestā, nosa-

cīti notiesātais nedrīkst atrasties alkohola, narkotisko vai psihotropo vielu reibumā. Minētie pienākumi nosacīti notiesātajam ir obligāti līdz ar pārbaudes termiņa sākumu.

Katrai nosacīti notiesātai vai nosacīti pirms termiņa atbrīvotai personai, attiecībā uz kurām tiesas nolēmums stājies spēkā pēc 2007. gada 1. jūnija, ir pienākums pildīt ikvienu no iepriekš minētajiem pienākumiem.

Neraugoties uz obligāto jau likumā noteikto pienākumu esamību, tiesa joprojām var uzlikt arī papildu pienākumus, kas ir minēti Krimināllikuma 55. panta sestajā daļā. Un tie ir šādi:

- ✓ noteiktajā termiņā novērst radīto kaitējumu;
- ✓ nemainīt dzīvesvietu bez Valsts probācijas dienesta piekrišanas;
- ✓ piedalīties probācijas programmās saskaņā ar Valsts probācijas dienesta norādījumiem;
- ✓ neapmeklēt noteiktas vietas;
- ✓ noteiktajā laikā atrasties savā dzīvesvietā;
- ✓ ievērot citus nosacījumus, kurus tiesa atzīst par nepieciešamu soda mērķa sasniegšanai.

Latvijas Soddu izpildes kodeksa 158. pants paredz nosacītas notiesāšanas atcelšanu vai pārbaudes laika pagarināšanu. Ja Valsts probācijas dienesta amatpersona konstatē, ka nosacīti notiesātais bez attaisnojoša iemesla nepilda

tiesas uzliktos vai Soddu izpildes kodeksā noteiktos pienākumus vai atkārtoti izdara administratīvo pārkāpumu, tā sagatavo un nosūta tiesai iesniegumu par nosacītas notiesāšanas atcelšanu un spriedumā noteiktā soda izpildīšanu vai pārbaudes termiņa pagarināšanu. Pats nosaka arī faktus, pēc kuru konstatācijas dienesta amatpersona var vērsties tiesā ar lūgumu par spriedumā noteiktā soda izpildīšanu vai pārbaudes laika pagarināšanu. Tie ir:

- ✓ tiesas uzlikto pienākumu nepildīšana;
- ✓ šā likuma 155. pantā noteikto pienākumu nepildīšana;
- ✓ atkārtota administratīvā pārkāpuma, par kuru uzlikts administratīvais sods, konstatēšana.

Pie tam šiem faktiem nav jābūt visiem kopā, jo pamats vērsties ar iesniegumu tiesā ir kā viena, tā vairāku šo faktu konstatēšanas gadījumā.

Izdarītie grozījumi Krimināllikuma 55. pantā paredz, ka pārbaudes laika pagarināšana būs iespējama līdz vienam gadam. Tas nozīmē, ka Valsts probācijas dienests savos iesniegumos tiesai norādīs konkrētu mēnešu skaitu, uz kādu būtu nepieciešams pagarināt pārbaudes laiku, ja nosacīti notiesātā persona nepildīs kādu no Latvijas Soddu izpildes kodeksā noteiktajiem vai tiesas uzliktajiem pienākumiem.

LATGALES APGABALTIESĀ

Darba rezultāti 2007. gada pirmajā pusgadā

Pēc izmaiņām likumdošanā mainījusies arī lietu piekritība. Apgabaltiesas vairāk nesāņem un neizskata jaunus pieteikumus par maksātne-spējām, par prasībām, ja to summas apmērs ir mazāks par 150 tūkstošiem latu. Tagad šīs lietas izskata rajonu un pilsētu tiesas, informē Latgales apgabaltiesas priekšsēdētāja palīdze Dz.Stauža. Tomēr tas nenozīmē, ka apgabaltiesai civilīetās būtu ievērojami samazinājies darba apjoms.

Lielas grūtības sagādā lietu izskatīšana, jo sēdes ļoti bieži tiek atliktas. Iemesli tam ir dažādi – procesa dalībnieku bieža slimošana, advokātu aizņemība citās lietās, arī liecinieku aizņemība. Skaitļi liecina, ka Latgales apgabaltiesā šī gada sešos mēnešos no katrām 10 tiesas sēdēm krimi-

nālietās tika atliktas septiņas, bet civilīetās – sešas. Šī iemesla dēļ arī plašu rezonansi guvusi Kubulu pagasta vēlēšanu rezultātu krimināllietā joprojām nav izskatīta un turpināsies tikai šī gada rudenī. Iespējams, Balvu policijai nāksies irēt autobusu, lai atvestu lieciniekus uz tiesas sēdi piespiedu kārtā. Īpaši ilgi turpinās krimināllietu izskatīšana gadījumos, ja apsūdzētais nav apcietināts.

Apgabaltiesa cenšas pēc iespējas ātrāk izskatīt visas lietas. Pašlaik 95% krimināllietu apelācijas instancē tiek izskatītas pirmo triju mēnešu laikā.

Atliktās tiesas sēdes rada arī papildu izdevumus. Katru mēnesi apgabaltiesa tērē gandrīz vienu tūkstoti latu pasta izdevumiem.

Svarīgs tiesas darba rādītājs ir pieņemto nolēmumu kvalitāte. Katram ir tiesības tiesas nolēmumus pārsūdzēt. Galīgā instance ir Augstākās tiesas Senāts, kur

šajā pusgadā no 19 iesniegtajām kasācijas sūdzībām civilīetās tikai vienā spriedumā atzina, ka Latgales apgabaltiesa ir kļūdušies. Tas ir labākais rezultāts Latvijā.

Izskatot lietas apelācijas instancē, Latgales apgabaltiesa visretāk atcēla nolēmumus Krāslavas rajona tiesai un Preiļu rajona tiesai krimināllietās. Krāslavas rajona tiesai labi rezultāti bija arī civilīetās. Analizējot iesniegtās sūdzības un iesniegumus, par pamatotu apgabaltiesa atzina tikai vienu – par pieteiktā lūguma neizskatīšanu.

Jāatceras, ka tiesas nesniedz juridisko palīdzību. Mazturīgām personām juridisko palīdzību sniedz Juridiskās palīdzības administrācija, kas atrodas Rīgā, Brīvības gatvē 214. Pārējām personām šī palīdzība jāsaņem no zvērīnātiem advokātiem vai citiem juridiskās palīdzības sniedzējiem.

POLICIJAS ZIŅAS

No 9. līdz 15. jūlijam Preiļu rajona policijas pārvaldes dežūrdalā reģistrēti 46 dažādi iesniegumi. Sādu informāciju «Novadniekam» sniedza rajona policijas pārvaldes priekšnieka palīdze Lieta Lāce. Minētajā laika periodā rajonā ir notikuši deviņi ceļu satiksmes negadījumi, četros ceļu satiksmes negadījumos ir cietušas personas. Konstatēti trīs tīšu vieglu miesas bojājumu nodarīšanas fakti un seši mantas tīšas iznīcināšanas vai bojāšanas gadījumi. Policijas pārvaldē ir reģistrētas septiņas zādzības un četri sīkā huligānisma gadījumi.

Notrieca sievieti un aizbēga

9. jūlijā Jaunaglonā kāds pagaidām nenoskaidrots autovadītājs notrieca 1963. gadā dzimušu sievieti un atstāja notikuma vietu. Cietusi nogādāta Preiļu slimnīcā. Notiek apstākļu un vainīgā noskaidrošana.

Apdega sieviete

10. jūlijā Preiļu slimnīcā nogādāta kāda 1989. gadā dzimusi jaunie ar ķermeņa apdegumiem. Apdegumi, iespējams, gūti, jaunie aplejoties ar benzīnu un aizdedzinoties. Notiek apstākļu noskaidrošana.

Nozagts telefons

11. jūlijā Aglonā no dzīvokļa nozagts kādai 1960. gadā dzimusiai sievietei piederošs mobilais telefons «NOKIA 6233». Policija noskaidro lietas apstākļus.

Zagli pievāca televīzijas kabeli

12. jūlijā Līvānos kāds vīrietis konstatēja, ka no mājas kāpņu telpas kabelu šahtas ir pazudis televīzijas kabelis 15 metru garumā. Tiek noskaidroti lietas apstākļi.

Nenovaldīja transportlīdzekļus

13. jūlijā Līvānos kāds 1968. gadā dzimis vīrietis, vadot automašīnu VW GOLF, iebrauca degvielas uzpildes stacijas betona apmalē un notikuma vietu atstāja. Notiek apstākļu noskaidrošana.

14. jūlijā Sutros automašīnas Audi 80 vadītāja, izvairoties no sadursmes ar pretimbraucošo motociklu Honda, nobrauca no ceļa braucamās daļas un apgāzās. Negadījuma rezultātā bojāta automašīna, vadītāja nogādāta Preiļu slimnīcā. Policija noskaidro lietas apstākļus.

15. jūlijā uz ceļa «Viļāni – Preiļi – Špoģi» automašīnas BMW E 300 vadītāja netika galā ar automašīnas vadīšanu, nobrauca no ceļa braucamās daļas un apgāzās. Satiksmes negadījuma rezultātā bojāta automašīna. Tās pasažieris medicīniskās palīdzības saņemšanai nogādāts Daugavpils slimnīcā. Notiek apstākļu noskaidrošana.

Zagli uzdarbojās ganībās

15. jūlijā Sutros no kāda, 1956. gadā dzimuša, vīrieša ganībām nozagts elektriskais gans un akumulators. Tiek noskaidroti lietas apstākļi.

Kopīga iedzeršana beidzās ar sievietes piekaušanu

15. jūlijā Līvānos kopīgas alkohola lietošanas laikā 1962. gadā dzimis vīrietis piekāva 1966. gadā dzimušu sievieti. Notiek apstākļu noskaidrošana.

Preiļu rajona policijas pārvaldes informācija

Pārkāpēji – zem preses

ASV Kalifornijas štata pilsētas Ontario policija ieviesusi programmu cīņā ar tā dēvētajiem strītreiseriem – ar hidraulisko presi tiks iznīcināti nelegālo ielu sacikšu dalībnieku automobiļi. Tos nereti komplektē no zagtām detaļām.

Katru gadu Ontario tiek nozagti vairāk nekā pieci simti Honda markas automobiļi, kas ir populārākā marka starp nelegālo sa-

cikšanu dalībniekiem. Pedējo divu gadu gadu laikā arestēti arī 224 cilvēki par dalību strītreisos, bet šādu sacikšu laikā bojā gājuši jau 13 cilvēki.

Ontario strītreiseri, kam automobiļi jau atņemti, apgalvo, ka turpmāk savstarpēji sacentīsies tikai oficiālās sacīkstēs. Tomēr policija sola saglabāt modrību un bargo programmu negrasās atcelt.

Riteņi no plastmasas

Pareizāk gan būtu teikt – riteņu diskus no plastmasas. Tādi ir izstrādāti no stiklšķiedras. Notikuši jau pirmie veiksmīgie izmēģinājumi. Tie veikti ar reāliem automo-

biļiem, kas ar šādiem diskusiem nobraukusi aptuveni 250 tūkstošus kilometru. Tādu disku priekšrocība ir mazs svars un zema pašizmaksa.

Lappusi sagatavoja L. Kirillova

SLUDINĀJUMI, REKLĀMAS, SĒRU VĒSTS

Dabaszgāzes tarifi iedzīvotājiem*

(tarifu pārskats)

Tarifa grupa	Dabaszgāzes patēriņa daudzums (m ³)		Dabaszgāzes firdzniecības gala tarifs (Ls/m ³)				Abonēšanas maksa (Ls/mēnesī)
	gadā	mēnesī	ar PVN 18%		ar PVN 5%		ar PVN 18%
			no 2006. g. 1. jūlija	no 2007. g. 1. janvāra	no 2007. g. 1. maija	no 2007. g. 1. jūlija	
1.	līdz 500	līdz 41	0,17334	0,14885	0,17354	0,17794	0,77
2.	no 500 līdz 25 000	no 42 līdz 2083	0,17208	0,14772	0,1725	0,1769	0,77

Ja Jums rodas jautājumi, lūdzam zvanīt mūsu Kontaktu centra speciālistiem: darbdienās: 8.00 - 20.00 un sestdienās: 10.00 - 16.00

155

Pieslēgumi. Norēķini. Serviss.
Maksa par zvanu no Lattelecom fiksētajiem tālrunu numuriem tikai 3 santīmi minūtē!

*Sīkāka informācija par dabaszgāzes tarifiem a/s "Latvijas Gāze" mājas lapā

www.lg.lv

LG AKCIJU SABIEDRĪBA
LATVIJAS GĀZE

dabaszgāze
SĀKUMS LABAI ENERĢIJAI

SIA «Olins»

lic. nr. 2006-02/32

- iepērk melnos un krāsainos metāllūžņus par visaugstākajām cenām.
- Veicam iekārtu demontāžu.
- Transporta pakalpojumi.

Atjaunotas cenas. Adrese: Preiļi, Daugavpils iela 64.
Tālr. 28882903, 29726893.

Dziedniece Gaļina Baisaitova ārstē nervu slimības, galvassāpes, impotenci, anurēzi, osteohondrozi, atrisina ģimenes problēmas, zīlē uz kārtīm, kafijas biezumiem, noņem lāstus, nosaka ūdens āderu zonas. Sert. nr. LA001-01-06.
Daugavpils ielā 66, Preiļi. Tālr. 28717345.

SIA «RANKO» licencēta kautuve iepērk liellopus, jaunlopus un aitas. Samaksa tūlītēja, ir piemaksas.
Tālr. 26333669 (Nina), 29161121 (Juris).

SIA «Rēzeknes būvmateriāli» ražo un piegādā uz celtniecības vietām betonu ar mikseriem (sūknēšana vai padošana pa lentu).

Tālr. uzzinām: 4632586, 26813246.
E-pasts: rezbuvs@inbox.lv

InservissCredit

SOCIETE GENERALE GROUP

AUTOKREDĪTS

MĒS
PALĪDZĒSIM
JUMS
NOPIRKT!

www.inserviss.lv

Preiļi, Brīvības 2, tālr. 53 81125

InservissCredit

SOCIETE GENERALE GROUP

MĒS NOPIRKSIM
JUMS MĒBELES!

Akcija!

Jūlijā un augustā
vēl zemāki kredīta %!

Preiļi, Brīvības 2, tālr. 53 81125

InservissCredit

SIA INSERVISS GROUP vajadzīgs

ADMINISTRATORS,-E DARBAM PREIĻOS

Prasības:

- o labas latviešu un krievu valodas zināšanas;
- o augstākā izglītība;
- o iemaņas darbā ar datoru;
- o komunikabilitāte

CV un pieteikuma vēstuli sūtīt līdz
2007. gada 20. jūlijam pa faksu 67317447

Pārdod jaunus un atjaunotus
STARTERUS UN ĢENERATORUS
12V-24V, visa veida tehnikai.
SIA «Nērings», tālr. 7180264,
26188242.

Pārdod un remontē
TURBĪNAS UN DĪZELŠŪKŅUS
visa veida tehnikai.
SIA «Nērings», tālr. 29463546.

Piedāvā darbu meža
kultūru kopšanā.

Ar darbarīkiem, dzīvošanu nodrošina.
Darbs Ogres rajonā.
Tālr. 22348566.

Laikrakstu «Novadnieks»
augustam un turpmākajiem
mēnešiem Latvijas Pasta
nodaļas var abonēt
līdz 25. jūlijam,
redakcijā un interneta mājas
lapā www.novadnieks.lv
abonementu var nokārtot
līdz 20. jūlijam.

Lai sapnis balts viņas dvēseli aijā,
Un klusais miers ar saviem
spārniem sedz.

Skumjās paziņojam, ka mūžībā
devusies mūsu mīļā māte,
vecmāmiņa un vecvecmāmiņa
Tekla ANČĀNE (1929.20.09. –
2007.15.07.).

Izvadišana pēdējā gaitā
18. jūlijā plkst. 11.00
no Livāniem, Preiļu ielas 8.
Tuvinieki